Ketabton.com

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه:

IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII

د کتاب نوم :: شپېلۍ

ليکوال :: عبدالباري جهاني

د چاپ کال :: ۱۳۸۱هـ ش کال

خپرونکی ::صحاف نشراتي مؤسيسه

د چاپ شمېر :: ۱۰۰۰ ټوکه

دشپېلۍ د چاپ ټوله حقوق د خپرونکي اودانلائن حق ئې يوا ځي د بېنوا پاڼي سره محفوظ دي، نوري ويب پاڼي ددې کتاب شعرونه د ماخذ په ښوولو کاپي کولای شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

جهاني خو دا ځل له "شپېلۍ" سره

"که د غلیم په وینو سره توره مي رانه وړله

موري د ورور په وینو سره لاسونه نه لرمه

که د ناموس د غلیم خویندي مي سرتوري نه کړې

پر غلیمانو مي د خویندو ستر نه پلورمه

که خپل مورچل مي په سرو وینو لمبولی نه دی

ستا د پلو د دښمنانو سنګر نه ساتمه"

ښاغلی شاعر عبدالباري جهاني د پښتو د نوي شاعرانه دوران، په هغو نومیالیو شاعرانو کې راځي چې پر خپلو شعرونو یې دغه شاعرانه بهیر ښکلی کړی، رنګین کړی او ځلولی دی. له دغې شعري ټولګي څخه وړاندي چې دا دی د "شپېلۍ" په نوم ستاسو په لاس کې ده د شاعر درې نورې ټولګې هم خپرې شوې دي : "ورکه مېنه"، پایکوب" او "د سباوون په تمه" او هغه ټکي چې ښاغلی جهاني یې زما په نظر، زموږ په معاصره شاعرۍ کې زیات ځلولی او د ده د شعر هنګامې یې هرې خوا ته خپرې کړې دي، په دې ډول شمېرلی شو:

ــ 1د جهاني په شاعرۍ کې، د افغانستان د مقاومت د شاعرۍ ډېرې ستړې او لومړنۍ بېلګې خوندي دي. جهاني هغه شاعر دی چې پر افغانستان د کمونېزم او سور یرغل په وړاندې د مقاومت د پیلامې هنګامې یې تودې کړې، دغه بېلګه یې له غمیزې مخکې زمزمه کړه خو لکه وروستیو حالاتو ته چې یې ویلې وي، داسې یې د مقاومت سندرېزه ډالۍ ترې جوړه کړه او د "ناشناس" خواږه غږ نور ښایست هم ورکړ:

دا د مستو پسرلی دی، دا د اور سبزه کوبي ده

هره پاڼه خماري ده، هر ګلاب مو شرابي سو

را ایستلې توره راغی، د ساقي د وینو تږی

زموږ مستي چي یې لیدله شیخ پخپله خماري سو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ګناه په خُم کي رنګ سول د زاهد د پګړۍ ولونه

پر هډوکو یې لړزه ده، ټینګ ایمان یې شیطاني سو

صف ته راغی د رندانو، د اغیارو له ټولیه

موږ یې زهرو ته بللو، خپل سوما یې زقومي سو

په موج خېزه هیبت راغلې د فلك سېلابي کرږي

زموږ ببرۍ یې ډوبوله خپل توپان یې توپاني سو

د خزان له هر سرکوبه، سل پایکوبه پورته کیږي

هره ترخه نسترن دی، هر یو زوز مو ګلابي سو

اوروي صدفي ښاڅکي، ښخوي د مستۍ تخم

هر نرګس ته یې جام ورکړ، هر یو بوټی یې یاغي سو

رېږدوي د زړو تارونه د ګناه شېرينه تنده

ړنګوي د تقوا غرونه هر کلنګ یې فرهادي سو

د روسي یرغلګرو او د هغو د برېښو په وراندي د جهاني د شعرونو هنګامې، د افغانانو د سپېڅلي جهاد او مقاومت د ادبي سنګر په ډېرو ارزښتمنو تاریخي بېلګو کي د حسابولو وړ دي، لکه:

وایه شین آسمانه تا کوم بل چېرته لیدلي دي

داسي ارادې چي توپانونه خپلولای سي

داسي ولسونه چي سېلونه اېلولای سي

داسي کلك سوکونه چي ټانکونه اوبولای سي

دغسي سینې چي فلکي سېلاب راګرځوي

دغسي طغیان چي یاغي سوي سېلابونه خوري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغسي ناره چي اسرافيل ورڅخه وربېږدي

دغسي قيامت چي دوږخونه خوري اورونه خوري

(تر پايه)

او يا لکه چي په "زما کندهاره" نومي مشهور شعر کي وايي:

زما کندهاره د زمرو وطنه

زما د سرکښو پښتنو وطنه

ځونه ياغي يې صدقه دي سمه

د نافرمانو جنگيالو وطنه

بيا دي ترنك توپاني سوی وينم

بيا دي ارغند په مستېدو راغلی

بيا ارغسان دی بيا موجونه وهي

بيا دي هلمند په خروښېدو راغلی

بيا د زړې توري د خرپ يادونه

بيا دي په سترگو کي اورونه وينم

بيا له ايوب سره لښکري راغلې

بيا د رېديو داستانونه وينم

لکه چي بيا دي څه يرغل نيت دی

لکه چي بيا دي غورېدو ته زړه سو

لکه چي بيا دي څه په زړه کي گرځي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه چي بیا دي خوځېدو ته زړه سو

زما کندهاره د زمرو وطنه

زما د سرکښو پښتنو وطنه

څونه یاغي سوې صدقه دي سمه

د نافرمانو جنګیالو وطنه

ستا د پایلوچو تر پګړیو واری

ستا د تېرو تېغونو جنګ وګرځم

ستا له غرور څخه کاږه تګونه

ستا قهر وګرځم، ستا ننګ وګرځم

بیا د ملالي میوندۍ خرخښه

بیا توروپېکۍ د فرنګ خونه سوځي

بیا د بابا د پاني پت هنګامه

بیا شاه محمود اصفهانونه سوځي

بیا د ګرګین پر کور مرګی مېلمه دی

بیا د میرویس په نامه وغورېدي

بیا د اشرف د انتقام لمبه ده

بیا دي د قهر ویني وخوځېدي

بیا دي لمن له شهیدانو ډکه

بیا د کوچني غازي زانګو زنکوي

بیا دي په وریځو کي سېلونه ګرځي

بیا يې په غېږ کي زلزلې ویښوي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما کندهاره د زمرو وطنه

زما د سرکښو پښتنو وطنه

څونه یاغي يې صدقه دي سمه

د نافرمانو جنګيالو وطنه

د ښاغلي باري جهاني د دغه ډول شعرونو بېلګې بېخي زياتي دي چي د افغانستان د معاصرو ادبياتو په څېړنه کي به د مقاومت د لومړنيو، لوړو او سترو بېلګو په توګه، د مقاومت په ادبي تاريخ کي مطالعه او څېړل کيږي.

-2د ښاغلي عبدالباري جهاني د شاعرۍ د ګرانښت يو بل راز په دې کي پروت دی چي دغه شاعري له پيل څخه له يو ډول مستۍ، ياغي توب او "مستانه نافرمانۍ" سره ملګرې ده، د همدغه ټکي په پام کي ساتلو سره، جهاني د افغانستان په معاصره شاعرۍ کي ځانګړی دريځ لري. زما په نظر دی د افغانستان د معاصر پښتو شعر د دوو نسلونو تر منځ د ارتباط د کړۍ په توګه بايد په پام کي ولرو، د معاصر پښتو شعر د منځنۍ دورې د پای او د نوي شاعرانه دوران تر منځ د پيوستون د کړۍ په توګه. د داوُد خان د جمهوريت په دوره کي)چي د شعري سخت سانسور دوره هم وه(د ده د شعر هنګامې پيل شوې او شاعري يې له پيل څخه له نوښت او مستانه ولولو سره ملګرې وه. د جهاني په شاعرۍ کي دغه "مستانه نافرماني" د دوو کليشو او چوکاټونو په وړاندي راڅرګنده شوه:

الف :- د وخت د سرکاري او حکومتي چوکاټونو او "سرکاري شاعرۍ" په وړاندي.

ب :- د ټولني د هغه وخت د يو شمېر عنعنوي چوکاټونو په وړاندي.

جهاني په خپلو لومړنيو شعرونو کي هم د دغو دواړو چوکاټونو په وړاندي ودرېد او همدغه خبره ده چي فاضل استاد پوهاند رشاد يې "ياغي او مبتکر" شاعر بولي.

د شاعر د مستانه شاعرۍ بېلګي بېخي زياتي دي، خو راځئ يو څو نمونې يې ولولئ:

موږ لېونو ته د حساب خبري مه يادوه

ستا تر دوږخ پوري پېرۍ دي، دلته شپې پاته دي

ته د ګناه بخري مينځې د پرهېز په اوبڼکو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زاهده پټي دي په وینو کي لمبې پاته دي

د جهاني شونډو ته نه راځي توبه زاهده

چي د قسمت په میخانه کي پېمانې پاته دي

او یا دا چي:

دلته سرونه بېله کاڼو بل څه نه پېژني

دغه واعظ او دا کتاب په مدرسو کي ښه دي

ما لا تازه له خپل جانان سره وعدې نوي کړې

زاهده ستا حوري غلمان په جنتو کي ښه دي

منزل ته لاري د خلوت په تاریکو کي نه وي

څوك چي د حق ناري وهي په غرغړو کي ښه دي

3-لکه څنگه چي مخکي اشاره ورته وسوه، په افغانستان کي د ثور د غمیزي او بیا د روس د یرغل په وړاندي، د جهاني شعر هم، د افغانستان د مقاومت په ادبي تاریخ کي د یادوني وړ ځای لري. په افغانستان کي د روسانو له ماتي او بیا تش په نوم د "جهادي او اسلامي" حکومت له جوړېدو او د شر او فساد له رامنځته کېدو او د ټوپکوالۍ له واکمنېدو وروسته، د افغانستان په خپل منځي جگړو کي چي څومره بدمرغۍ رامنځته شولې، دغو پېښو، د جهاني پر شاعرۍ هم خپل اغېز وکړ، له جگړې کرکه، له شعارونو کرکه، یو ډول ژوره ناهیلي، ویر او ماتم د دغو شعرونو بېلابېلي ځانگړني جوړوي. هغه دا ځل هم شینکی آسمان مخاطب کوي دا ځل هم کندهار ته سرودونه او ترانې لیکي، خو د رزم د هغه مقاوم اړخ پر ځای د ویر او هغه د ښاغلي محمدمعصوم هوتك په وینا "قنوطیت" په کي راځرگندوي:

ما خو دا نه ویل شینکی آسمانه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي به د اور د پاسه اور راځي

زما د غيرت شمله به ګښته ګوري

زما هديرې ته به پېغور راځي

آسمانه ما خو داسي نه غوښتله

چي د ښارونو جنازې وژاړم

چي مي په کليو کي بلا لنګه سي

چي د ځوانيو هديرې وژاړم

آسمانه ما خو داسي نه ويله

چي د کابل ګرېوان ته اور توی که

زما په جونګړه کي بلا وکره

زما په لستوڼي کي ښامار لوی که

ما چي ميوند ميوند ناري وهلې

ما يې په غېږه کي ګلونه غوښتل

ما چي هلمند ته ترانې ليکلې

ما يې پر غاړه اتڼونه غوښتل

ما چي ټانکونه په سوکونو وهل

هغه مي خړ وطن سمسور غوښتی

ما چي سکروټې په غاښو چيچلې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما مي سرو وینو ته اور غوښتی

(شعر تر پایه)

هغه وخت که شاعر، د مورچل ځوان، د وطن د دفاع لپاره له پردیو او د پردیو له نانځکو سره جګړې ته هڅاوه، اوس د انتقام او جګړې پر ځای، ځولۍ ورته غوړوي چې له مورچله راکوز شي:

ځوانه دا څوك يې چې ګولۍ اوروې

د خپل نيكه او خپل ابا پر كلي

دي هديره كي دي خپلوان پراته دي

څوك يې پرون څوك يې پخوا ويشتلي

د خدای دپاره ځوانه مه اوروه

د خپل ابا پر مېنه سره اورونه

-4د جهاني د شعر په شهرت او محبوبيت كي د ټنګ ټكور او موسيقي ونډه هم د يادولو وړ ده. جهاني لكه چي خپله له موسيقي سره ځانګړې مينه لري، ځيني شعرونه يې د موسيقي يو خاص كيفيت لري. په تېره بيا د هيواد د نوميالي هنرمند سندرغاړي ډاكټر صادق فطرت)ناشناس(خواږه غږ د دغو شعرونو ښكلا نور هم زياته كړې ده. ما د "جهاني او ناشناس" په اړه يو جلا مقاله هم كښلې او د خپلو خبرو په يو ځای كي مي كښلي دي:

"يوه ورځ چا خبره راته وكړه : د جهاني شعرونه ځكه دومره شهرت ته رسېدلي دي چي د ناشناس له سندريز غږ او د ټنګ ټكور له څپو سره يو ځای شوي دي. بله ورځ يو بل چا راته وويل : د ناشناس د سندرو د ښايست او ارزښت يو اساسي علت دا دی چي هغه د خپلو سندرو لپاره د شعرونو په انتخاب كي ډېر ژور او "سختګير" دی. هغه د سندرو لپاره د نوميالیو شاعرانو د شعرونو غوراوی كوي لكه : خوشال بابا، حميد مومند، رحمان بابا، استاد حمزه، جهاني او...

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په نظر دغه داوړه خبري بې ځايه نه دي. د جهاني د شاعرۍ په شهرت کي به د ناشناس د سندريز هنر له اغېز څخه سترګي پټي نه کړو. دغه راز د ناشناس د سندريز هنر په ښايست او ځلونه کي هم د جهاني په څېر د شاعرانو د شعري پياوړتيا له اغېز څخه سترګي نه شي پټېدای لکه دواړه چي يو د بل بشپړوونکي وي"...

-5د ښاغلي جهاني پر شعر د محتوا او هنر له هغي پياوړتيا سره سره چي مخکي خبري پرې وشوې، تر يو وخته د فورم، وزن او چوکاټ له پلوه يوه داسي "کليشه" غالبه وه چي د هغه شعري ښکلا ته يې د هنري تنوع پر ځای، يو رنګي وربخښله او "مونوټون" کاوه يې. دا په خپل وخت کي د پښتو په نوې شاعري کي يو نوی ګام و چي د يو ډول څلوريز ډوله نظم په چوکاټ کي وړاندي کېده او د ازادي شاعرۍ پر لور لومړني ګامونه وو چي په تېره بيا د حماسي شعر لپاره د وخت غوره انتخاب و، خو بيا بيا تکرار يې نوښت کماوه او پر تکراري چوکاټونو يې بدلاوه، داسي ښکاري چي شاعر وروسته بيا د دغه تکرار پر ځای د چوکاټونو رنګارنګۍ ته هم خپله پاملرنه اړولې ده. په را وروسته شاعرۍ کي يې د نوي غزل او آزاد شعر پر لور هم په زړه پوري ګامونه اخيستي دي.

د جهاني غزليزه شاعري، په پرله پسي توګه د ښکلا او پياوړتيا پر لور روانه ده او له يوې ټولګي څخه بلي ته د لا زيات ښايست لرونکي ده:

دا ميکده په نڅېدلو ارزي

ساقي دا جام دي په څښلو ارزي

چي لېونتوب ته عقل وتخنوي

دا زولني په شرنګېدلو ارزي

چي يې کيسې د ميني تخم کري

هغه وزر په سوځېدلو ارزي

او:

خمار مي نه ماتېږي شرابونه بېګانه دي

ساقي راته اشنا دی خو جامونه بېګانه دي

سجدې ته يې د يار کوڅې ته نه يمه بللی

پردی قاصد راغلی پېغامونه بېګانه دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي ښار کي ربابونه د سنګسار په غبږ کي غواړه

نغمي ګوتو کي ژاړي شهبازونه بېګانه دي

چي زما د لېونو چغو جواب ورسره نسته

يا زه يم بدل سوی يا دا غرونه بېګانه دي

سجدي د جهاني پر تندي مه غواړه زاهده!

په دي سرکښه ښار کي محرابونه بېګانه دي

تر دي ځايه پوري نژدې ټولي خبري د ګران شاعر عبدالباري جهاني د هغو پخوانيو شعري ټولګو د بېلګو پر بنسټ وشوې، چي مخکي خپرې شوي دي : "ورکه مېنه"، "پايکوب" او "د سباوون په تمه"، اوس خو دا دی شاعر "شپېلۍ" راته غږوي او دا ځل د شپېلۍ د سندريز غږ له ښايست سره د خپل شعر ښايست يو ځای کوي.

په دي توګه نو دغه "شپېلۍ" د شاعر څلورمه خپرېدونکې شعري ټولګه ده. سره له دي چي د "شپېلۍ" ټول شعرونه د سريزي د کښلو لپاره زما مخي ته نه دي پراته، خو زه باور لرم چي ټول او يا زياتره به يې ما په جرمني، هالنډ، ډنمارك او سويډن کي د ښاغلي جهاني په وياړ د افغاني بېلابيلو کلتوري ټولنو په غونډو کي د ګران شاعر په خپل غږ کي اورېدلي وي. له نېکه مرغه په دغو غونډو کي زه هم حاضر وم او د يو څو خو يې ويډيويي پټې)کيستي(هم لرم.

د "شپېلۍ" د شعرونو په اړه او يا خو غوره ده ووايم چي د جهاني د را وروسته شاعرۍ په هکله، څو ټکو ته په لومړي ګام کي پاملرنه پکار ده:

-1لومړنۍ خبره دا ده چي په دغه مجموعه کي زموږ د ښاغلي شاعر، د شعري يون د پرمختګ ډېره غوره ننداره کولای شو. شاعر په دغو بېلګو کي د ښايست نوي نښي نښانې او نمونې زموږ مخي ته ږدي او د پښتو شعر بهير ته يې ډالۍ کوي. د شاعرانه ژورتياوو او لوړ تخيل نمونې د هغه په نوي شاعرۍ کي لا زياتي شوي دي:

کلونه تېر سوله کيسې د ښاره نه راوزي

زېری به نه غواړو ګيلې له ښاره نه راوزي

نه د زړې ميني داستان دی نه د نوي کړيکه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

رویبار ګونګی دی خاطرې له ښاره نه راوزي

د پتنګانو وزرونو سوځېدل هېر کړي

زمونږ ماښامونو ته ډېوې له ښاره نه راوزي

دا د عمرونو جنازه دلته چا وتومبله

ږغ د رباب او د نغمې له ښاره نه راوزي

کلابندي ده نور وتلای نه راوتلای سي څوك

مېرونه چیري دي شملې له ښاره نه راوزي

او یا لکه چي په یو بل غزل کي وایي:

دا څه جنون دی تر منزله رغړېدل چي نه وي

دا څه منزل دی په لمبو کي سوځېدل چي نه وي

زاهده خوله دي د دوږخ په کیسو ستړې کړله

دا څه خلیل دی تر انګاره پوري تلل چي نه وي

پښېمانه نه یم شیخه مه رایادوه قولونه

دا څه توبه ده په زر ځله ماتېدل چي نه وي

(ترپایه)

-2د شاعر په نوې شاعرۍ کي د جولې او منځپانګي)فورم او مضمون(دواړو تنوع تر پخوا زیاته راڅرګندېږي. دلته هم منظوم ډوله شعرونه شته، هم د قصیدو بېلګې په کي وینو، د ښکلیو او لوړو غزلو ننداره هم کولای شو او بې له شکه چي دغه غزلې د شاعر د پخوانیو دریو ټولګو له بېلګو زیاتي، لوړې او ښکلې دي. د آزاد شعر بېلګې هم په کي وینو چي له هنرې پلوه د لا زیاتي پاملرني وړ دي.

-3څرنګه چي په دغو شعرونو کي د هیواد د حالاتو ژوره انځورګرې شوې ده او له بده مرغه د وطن حالات داسي دي چي د ښادۍ پر ځای یې د ویر شېبې زیاتي او درنې دي، شاعر هم زیاتره د همداسي شېبو شاهد او انځورګر

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی. ما چي مخکي د کومي "ناهيلۍ" يادونه کړې وه، په وروستيو بېلگو کي نه يوازي دا چي دوام کوي، دغه د نا اميدۍ درد لا ژور او غمگين دی. په دې لړ کي کېدای شي د:

اوس به څه ليکې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليکې شاعره؟

په نوم نظم او ځينو نورو شعرونو ته ځانگړې پاملرنه وشي.

-4د شاعر په وروستيو شعري بېلگو کي د هغه منظوم داستاني او حکايتي شعرونه د لا زياتي پاملرني وړ دي. زه د ښاغلي جهاني د شعر په بېلابېلو غونډو کي د دې شاهد يم چي دغه لنډ منظوم داستانونه دومره اغېزناك دي چي د گران شاعر له نورو ډېرو خوږو شعرونو څخه هم، له زياتي بدرگې سره مخامخ شوي دي او بيا بيا يې د اورولو ټينگار شوی دی.

په دغو کيسو کي يې نظمونو کي د نمونې په توگه د "مورِك شېر"، "د پيشو توبه"، "شيخ نصرالدين"، "چرگ او باز"، "مهار کړې اوښان" او يو شمېر نورو يادونه کولی شو چي د کيسې په څنگ يې لنډ شاعرانه پيغام هم د غور وړ دی، چي په ډېر منطقي انجام کي راځي، لکه:

چي د بل په متو غټ سي يا زمري سي

په هغه گړي له قام څني پردي سي

چي يې عقل خدای مورِك غوندي کوچنی کړي

يوه ورځ پر خپل بادار باندي غورځی کړي

يا:

له ازله مو نصيب راغلی خوار دی

چي لوېدلی مو د بل په لاس مهار دی

جهاني د پښتو د اوسني شعر له نوميالیو مخکښو شاعرانو څخه دی، جهاني د افغانستان د اولس د ژوند په ډېر غمگين پړاو کي، ډېر پرتمين شعرونه زمزمه کړي او لا يې زمزمه کوي، په دغو زمزمو کي به هماغه جهاني وگورئ خو دا ځل له "شپېلۍ" سره، او د سندريز غږ له ښايست سره. ورته غوږ شئ، وايې ورئ، ويې لولئ او خوند ترې واخلئ:

جهاني مه بوله ساحل ته لامبوزن لاسونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې ياغي مالت وګړي په بلا پسي ځي

په مينه

زرين انځور

3/9/2001ع

12/6/1380لمريز

جرمني � د كولن ښار

مناجات

كور په اور كي د اغيار درخته غواړم

د جانان غليمان خوار درخته غواړم

چي غماز مي د جانان په كور كي بولي

ژبه ګونګه د رويبار درخته غواړم

كه تر مرګه پكښي ځان يوازي وينم

د هيندارو كور سنګسار درخته غواړم

چي مي سترګي بې جانانه بل خوك ويني

ځان منصور غوندي پر دار درخته غواړم

د سبا په شان بې نومه بې روبياره

كور پر سترګو د دلدار درخته غواړم

چي رقيب مي د لحد له كيسو كوڼ سي

ستا په نوم كي پټ مزار درخته غواړم

چي نمرود مي ستا د ميني په تور سوځي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند په غېږ کې د انګار درځخه غواړم

په شبنم، په آیینه، په ګرېوانه کې

مخ، جلوه، ذکر د یار درځخه غواړم

چې بورا رنګه مې مینه افسانه سي

تل سینه ځیرې په خار درځخه غواړم

چې پانوس غوندې په خپل اور کې رنګین یم

د کوګل وینه مې نار درځخه غواړم

یو یې نوم غواړم په وینو کې کرلی

یو په سترګو کې نګار درځخه غواړم

یو مې سوال جواب د قبر په پښتو کې

یو لحد پر کندهار درځخه غواړم

چې یوازې جهانې درځې درشل ته

د سکروټو پر سر لار درځخه غواړم

2000- 11- 8

✠

زه لکه پرخه په لوېدلو کې چا نه ولیدم

لکه نسیم په تېرېدلو کې چا نه ولیدم

د ګل په غېږ کې مې یوه شپه په قسمت لیکلې

لکه شبنم په الوتلو کې چا نه ولیدم

پټ له پانوسه مې رنګین کړل د ساقي لاسونه

کرار کرار په سوځېدلو کې چا نه ولیدم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د شاعر نه د بورا سترګو ته ونښېدم

د غرونو ګل وم غوړېدلو کي چا نه ولیدم

نه تر اوربل نه تر ګرېوانه نه تر شونډو ولاړم

پر آشیانه په رژېدلو کي چا نه ولیدم

خواږه خوبونه د ځوانۍ لکه سېلۍ تېرېدل

د خیال ماڼۍ وم نړېدلو کي چا نه ولیدم

لکه نفس چي د عمرونو له محبسه وزي

د زولنو په ماتولو کي چا نه ولیدم

لکه بېړۍ کوګل مي ډك له فریادونو وړمه

شپه د توپان وه ډوبېدلو کي چا نه ولیدم

د حق ناري مي له زندانه تر یزدانه تللې

د افسانو په جوړولو کي چا نه ولیدم

د جهاني په شان مي شپې کړي د یارانو سپیني

په تورو ورځو ژړېدلو کي چا نه ولیدم

ویرجینیا

1999ډسامبر

ستا د راتلو په انتظار کرار کرار زوړ سوم

رویباره کله به راځې په انتظار زوړ سوم

د مرغلرو سوداګرو مي تپوس ونه کړ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر لونګينه چا يو نه وړم پر بازار زوړ سوم

ما خو ويل چي په لمبو کي تر منزله ورځم

لکه قدم پر مځکه ولوېدم پر لار زوړ سوم

د خزانونو له هيبته يې خوله خلاصه نه کړه

د ګل په تمه د غوټۍ څنګ ته پر خار زوړ سوم

يوه شېبه مي زولنو سندره غبرګه نه کړه

د لېونو سره په کلي کي هوښيار زوړ سوم

چا مي له سترګو سره دوې اوښکي ملګري نه کړې

لکه خاټول په رنګ رنګين په زړه پرهار زوړ سوم

نور مي خيالونه په خوږو نکلونو مه بيدوه

زه له شپو سترۍ يم په هيله د سهار زوړ سوم

تش د دوږخ له بېري وچي شونډي نه ګرځمه

يارانو څُم لره راغلی وم څُمار زوړ سوم

د جهاني پانوس کوګله لمبې مه سپموه

لکه پتنګ په ارمانونو د انګار زوړ سوم

ويرجينيا

1998اپريل

شېبې د انتظار دي په لېمو درته ساتو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اغزي نه دي دا لاري په بڼو درته ساتو

په شرنگ چي مو ټولی د غمازانو ويښه نه سي

محرم به لېونتوب د زولنو درته ساتو

ازل مو نذرانه د سوځېدو منظوره کړې

هر پل دي تر درشله په لمبو درته ساتو

چي سترگي د رقيب دي په جلوه روښاني نه سي

جانانه رباتونه په تيارو درته ساتو

ستا شپې دي وي روښاني موږ دي سوځو لکه شمعي

پېړی دي په پانوس کي په گزمو درته ساتو

وعده مو له فرياد او له قسمته سره کړې

دردونه لکه ژبه د زخمو درته ساتو

يوه شپه يو راغلي بې اختياره بې خبره

شبنم غوندي مو کږي پر غونچو درته ساتو

نن جنگ ته يو راغلي جهاني ستنېده نسته

مورچل په ککريو په پښتو درته ساتو

ويرجينيا

2000 � 6 � 12

□

ځوانی ستا پر اوږو د جنازو پر کلي راغلو

د اوښکو په گامونو د لېمو تر کلي راغلو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر کاڼی مو جلا له ککرۍ سره اشنا دی

په شرنگ د زولنو د لېونو پر کلي راغلو

پتنگ غوندي نصیب راته منلي وه دا لاره

محفل ته دي جانانه د لمبو پر کلي راغلو

معذور یو که نن توان د الوتو راپکښي نسته

سوځلي گلستان ته د اغزو پر کلي راغلو

پیدا چي درته تمه نه سي زموږ د رغېدلو

خولې د زکندن یو د سلگو پر کلي راغلو

زر ځله به سي بندي د جانان د دیدن لاري

د پرخي د لښکر غوندي د شپو پر کلي راغلو

ساحله د توپان کیسه یوه شېبه که هېره

مړژواندي وزر ماتي د څپو پر کلي راغلو

یو ټك له سره باسو نگهبان له بدو سترگو

په چم د سپېلنیو د اورو پر کلي راغلو

له ژبي د فریاد سره مو ستونی پخلا نه کړ

د درد په شاني زړه ته د زخمو پر کلي راغلو

سجدي يې پر تندي د جهاني منظوري نه وي

زاهده له توبو د میکدو پر کلي راغلو

واشنگټن

2000 � 8 � 28

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزلیزه برخه

کلونه کيږي له دې ښاره کيسو کوچ کړی دی

د آدم خان له شهبازونو درخو کوچ کړی دی

په هغه دښت کې د مجنون غرغرې وچې سولې

د لېونيو له مزلونو اغزو کوچ کړی دی

نه په محفل کې بلېدل نه سوځېدل يادېږي

د پتنګانو له مذهبه لمبو کوچ کړی دی

ښنګه به ستون سي له خزانه تورېدلی بلبل

چې له چمنه د ګېډيو ورمو کوچ کړی دی

اوس يې شرنګی د نيمو شپو سندرې نه تخنوي

له سپينو لېچو سرو لاسونو بنګړو کوچ کړی دی

د زلېخا مينه د چا لمنې نه توروي

اوس له خوبونو د يوسف قافلو کوچ کړی دی

د تور جادو افسون وهلې دي د غرو لمنې

نن د شپېلۍ له منترونو نغمو کوچ کړی دی

جهانې خوك به پر لنډيو غزلونه ليکي

چې له ګودر ښخه د پېغلو نارو کوچ کړی دی

ويرجينيا

2000 � 8 � 12

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې په محفل کې نن له پام څخه لوېدلی یو

ګوره د ساقي تر نظر څنګه ورغلی یو

هره شېبه موږ ته زنداني خوبونه مه راوړه

شرنګ د زولنو ته له کنعان څخه راغلي یو

نن دې عبرتونه له هوښیارو سره وخاندي

موږ د لېونیو په اتڼ ور کښېوتلي یو

پل چې مو د پله پر سر ایږدې رقیبه پښه نیسه

موږ چې له ازل څخه راغلي یو ښاغلي یو

مه راځه ساحله چیرې موږ چیرې دا ستا سکون

موږ یې سمندر ته د توپان په شپه لېږلي یو

نور مو تماشه کوې که خپله ننداره کوو

پوه نه سوو شبنم غوندې یې څو شېبې بللي یو

هره ورځ د ستورو په حساب لمبې په خوله کې وړو

موږ له خپلې ژبې لکه شمعې سوځېدلي یو

موږ خو بې اختیاره د نعمت پر خوان ور پرېوتو

ګوره چې سخي کور به لا څو ورځې منلي یو

پرېږده جهاني له دې وزره د پرواز تمه

غشي د نصیب چې پر شهپر باندې ویشتلي یو

ویرجینیا

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

2000- 10- 12

⊠

لا به تر څو وينو ملګرو دا د غم خوبونه

د جنازو سره ملګري د ماتم خوبونه

ځئ له آسمانه سره يوه کو دا زړه خبره

يا دي اختيار وي يا دي ځغلوي قلم خوبونه

نور به پخپله د خوبونو تعبيرونه کوو

پردي لا ولي ګوري موږ ته سم نا سم خوبونه

بوډي آسمان ته نوري مه نيسئ د خير لمني

په دي کږه ملا يې د ډيرو کړل برهم خوبونه

پير مُغان ويله خپلي آيينې سپيني کړئ

کنه حرام دي د سکندر او جام جم خوبونه

يوه منزل ته نه رسيږي بېلي بېلي کوڅې

دي سرابونو ډيرو وخوړل د يم خوبونه

نن د شيطان په لمسه غاړه د هابيل غوڅوي

سبا به ويني ويني ژاړئ د ستم خوبونه

جهاني نور نو د قسمت په خوښه نه يو روان

راويښوو په لويه لار کي هر قدم خوبونه

ويرجينيا

2000- 12- 8

⊠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو څو رنځوري شپې دي په لېمو يې زنګوو

شېبې د انتظار دي په کلو يې تېروو

دا ښار د نازولو دی چا درد نه دی لیدلی

تر څو به په زګېروي ورته زخمونه ویښوو

کلونه د سبا د جنګ په هیله خاوري کیږي

نن وزو له توپان سره خبره سپینوو

عمرونه له مطرب سره بې سوره نغمې ژاړي

ساقي په دې رباب کي نوی شرنګ پیدا کوو

چي ستا سره ښخېږي د هغې ګناه په ګوتو

قسمته له تندي څخه سجدې دي پاکوو

راپرېږده د ساقي سپینو لاسو کي سره شراب

واعظه ته رخصت يې موږ اورونه قبلوو

چي لوېږي مي زلمی ساقي په غېږ کي له مستۍ

جنت زاهده ستا سو موږ خمونه تشوو

ځوانۍ چي ګمراه نه کړ د خلوت په تاريکو کي

دا شپې راڅخه تښتي ځو توبې به ماتوو

هستي مو جهاني د عزراييل په غېږ کي غواړه

مستي لا په سلګيو کي د سره پاڅوو

ویرجینیا

2000- 8- 15

▯

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پياله نيمه دي ولوېږي نظر په ماتوم

نن داسي مستي غواړمه ساغر په ماتوم

ژړ مخی به در نه سم په کوڅه کي لېونتوبه

څو کاني مي راوړي دي خپل سر په ماتوم

چي تمه د پرواز مي پاته نه سي په سينه کي

په غشيو کي در الوزم وزر په ماتوم

ستا شپې ته مي جانانه سره لمبه په خوله کي راوړه

د شمعي په څېر ژبه ده منتر په ماتوم

که سيوری غوندي ورك يم له تروږمی سره پر لارو

معلوم په هر قدم يمه سفر په ماتوم

شهيدي کربلا ته په جنگ نه يم در وتلی

غازي زور مي راوړی دی لښکر په ماتوم

شپېې د انتظار دي تر لحده پوري وړمه

دا شپه مي سبا نه کې زه سحر په ماتوم

نفس د زکندن يمه په ستوني کي گنډلی

يو جام د اجل غواړمه کوثر په ماتوم

قسمته نن په خپله خوښه ستا له غېږي ځمه

قلم پر تندي کاږمه دفتر په ماتوم

په نوم د جهاني چي دي ليکلي دي آسمانه

توپان درڅخه غواړم سمندر په ماتوم

ويرجينيا

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

2000- 9- 12

☒

نور به له رقیب سره د کور خبري نه کوو

ويني به سرې کو د پېغور خبري نه کوو

څله د پرديو د خوښې دپاره وسوځو

نور به وزر وساتو د اور خبري نه کوو

ولي خپلي څانګي د جنون تېشې ته ونيسو

ځان چي تربور سوی دی د زور خبري نه کوو

ځئ چي د قسمت پر تندي خپلي کرښي وليکو

پرېږدئ له قاتل سره د ورور خبري نه کوو

ډېر مو له فرياده د رقيب کيسې شريني سوې

درد غوندي به پټ وزو د شور خبري نه کوو

زمونږ لا په شهپر کي د آسمان خوبونه پاته دي

مرګه ځوانيمرګه لا د ګور خبري نه کوو

نن به جهاني بې وزرونو پروازونه وي

پرخه غوندي الوزو د لور خبري نه کوو

واشنګټن ډي سي

2002- 2- 19

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

منظم او ازاد شعرونه

زما کندهاره

زما کندهاره د زمرو وطنه

زما د سرکښو پښتنو وطنه

د اتلانو د کیسو وطنه

د میدانونو خرخښو وطنه

داسي مي نه غوښتي چي نن دي وینم

په تن زخمي په سره کفن دي وینم

نه دي هلمند هغه موجونه راوړي

نه له مستۍ په خوله ځگونه راوړي

نه د ارغند غاړي گلونه راوړي

نه دي ترنك زاړه سېلونه راوړي

نه دي دښتو کي قافلي وینمه

نه دي کېږدیو کي ډېوي وینمه

نه د رابیا له میني مست فتح خان

له کلاُبسته قهرېدلی روان

نه ورسره دي د برېښو یاران

نه د مغولو په پوځ گډ دی تالان

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه يې شپېلۍ دي په برېتو اغوستي

نه يې سرونه په نېزو اغوستي

نه چا ته کور نه چا ته بام پاته دی

نه د کيسو د شپو ارام پاته دی

نه د بيبو د خولې پيغام پاته دی

نه ښادي خان نه دلارام پاته دی

نه په زلمۍ مينه کې شور خوځېږي

نه په رګو کې د چا اور بلېږي

نه د احمد د توري شرنګ وينمه

نه يې لښکري نه يې جنګ وينمه

نه پاني پت په وينو رنګ وينمه

نه سينې ځيري په خدنګ وينمه

نه مرهټيانې ميندې بورې ژاړي

نه پښتنې په تېرو تورو وياړي

اوس دي پر کليو جنازې را اوري

له پېغلو سترګو اوښکې سرې را اوري

له خپل قسمته درته شپې را اوري

پر سپينو ورځو دې تيارې را اوري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس هديره د افسانو يې زموږ

ګور د زلميو ارمانو يې زموږ

اوس له آمو تر اباسينه خاوره

له وينو مسته سره رنګينه خاوره

هغه درنه هغه سنګينه خاوره

هغه تر خپل ښارګ شېرينه خاوره

وربانديي ګرځي د اورنګ آسونه

د پردی سولي پرديي جنګ آسونه

اوس دي په لار کي رقيبان پراته دي

اوس دي په عرش کي شيطانان پراته دي

پر خزانو دي ښاماران پراته دي

په کوه قاف کي دي دېوان پراته دي

لاري کوڅي دي د اغزو ډکي دي

ياغي دري دي له لمبو ډکي دي

ما خو به ستا په نوم فالونه کتل

ما له قسمت سره سوکونه وهل

ما دي په غېږه کي ګلونه ليدل

ما دي تندي کي جنتونه ويل

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مي په زړه کي ستا يادونه ژاړي

هره غزل کي مي بيتونه ژاړي

لا مي د وران قسمت خوبونه وينم

لا دي په برخه توپانونه وينم

لا په غضب د آسمان خونه وينم

لا د ډبرو بارانونه وينم

لا به د دوست په نوم درځي غليمان

لا به دي وژني د لستوني ماران

راسه چي ويني ته دي اور درکمه

زاړه جنون ته به دي شور درکمه

ځو لېونی چيغي په پور درکمه

زخمي لمبو ته به دي زور درکمه

راځه يو مسته پياله بنگ پورته کو

يو ځل به بيا د توري شرنگ پورته کو

راځه چي بيا د افسانو په ژبه

د ملالۍ او د عينو په ژبه

د ميوندونو د کيسو په ژبه

څه د توپك څه د جرگو په ژبه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن شپو ته مشالونه راوړو

د تيارو ښار ته څراغونه راوړو

زما کندهاره د زمرو وطنه

زما د سرکښو پښتنو وطنه

د اتلانو د کيسو وطنه

د ميدانونو خرخښو وطنه

داسي مي نه غوښتي چي نن دي وينم

په تن زخمي په سره کفن دي وينم

ويرجينيا

2001- 5- 15

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس به څه ليکې شاعره

هغه ستا د ابا مېنه تالا سوې

چې تندي کې دي سجدې ورته ساتلې

د ګلونو پر غونډۍ اورونه اوري

وږمه ځي تر ارغوانه پښه نيولې

په کوڅو کې يې ژوندۍ جنازې ګرځي

پر کورونو د بلا ساه ده ختلې

له باڼو تر ګرېوانه د اوښکو کور دی

له زلمو شونډو موسکا ده کوچېدلې

پر اوږو د اوښکو ووته له ښاره

د خندا جنازه ولاړه غم لړلې

اوس به څه ليکې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليکې شاعره

اوس په ساندو کيسې وزې له کابله

چې کوڅې يې وې ښايستې په پېغلو حورو

سور سالو يې د لمبو رنګ دی اخيستی

چې په ښکلي وه باغونه د انګورو

پر انګړ يې د پاتا کمبلې ژاړي

پر تېر سوی دی ناورين د زورورو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشومان يې بلاګاني په خوبويني

افسانې د برېتورو، ږيرورو

د هر پلار کيسه د زوی په وينو سره ده

هره مور ده پرهارونه د ناصورو

اوس به څه ليکې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليکې شاعره

کډې کوم وطن ته وړي دا کور خرابي

اوس به څوك اوري آواز د پردېسانو

کوم ولات کې يې درمل ورته ليکلي

څوك به اوري فريادونه د زخميانو

څوك به غوږ نيسي نارو ته د بې پلارو

څوك به وژاړي سلګۍ د يتيمانو

څوك به بيرته لوپټه د خور پر سر کي

څوك به نيسي ګرېوانونه د غازيانو

د نښتر وني جنډې سوې د قبرونو

لا رواني دي جوپې د شهيدانو

اوس به څه ليکې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليکې شاعره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس به څوك له قلندره سره ژاړي

اوس به څوك لېږي ميرا ته غزلونه

څوك به اوښكي تويوي پر مينانو

څوك به ژاړي په كېږديو كي نكلونه

كوم حميد به خط و خال كاغذ ته يوسي

يادوي به د يارانو سفرونه

څوك به اوري كرامت د درويشانو

څوك به ګوري پر رحمان باندي فالونه

څوك به نيسي د ديدن د ګودر لاري

له سالو سره به څوك ستايي اورونه

اوس به څه ليكي شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليكي شاعره

اوس به څوك د هندوكش سندري بولي

اوس به څوك ځي په اتڼ تر خيبرونو

اوس به څوك د ارغسان پر څپو ګرځي

څوك به ليكي قصيدې د كونړونو

څوك به بولي له آمو تر اباسينه

غر او سمه د سركښو اولسونو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوك به بولي له اټكه تر مالانه

قلاګاني د بابا له ميراثونو

اوس به ځوك د جلالا ګودر ته يوسي

د هلمند څخه شرنګی د امېلونو

اوس به څه ليكې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليكې شاعره

اوس به ځوك رايادوي تېرې خبرې

اوس به ځوك راوېښوي زاړه نكلونه

اوس به څنګه نكلچي غاړه تازه كي

اوس به څه وايي زامنو ته پلرونه

اوس به ځوك د پاني پت په توره وياړي

اوس به ځوك تسليموي اصفهانونه

كوم شېرشاه توره ايستلې ځي سسرام ته

كوم اكبر به ورانوي د فرنګ خونه

كوم اورنګ به خپل زخمونه ويني ژاړي

كوم خوشال به لړزوي په كټ كي زړونه

اوس به څه ليكې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليكې شاعره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کومه پېغله به غرمه د میوند سره کي

د خپل یار له وینو ځوك ایږدي خالونه

اوس به کومه تورپېکۍ پر بولدك ورسي

کومه چیغه به کي سره ساړه رګونه

کوم لاسونه به مرۍ د قاتل نیسي

څوك به اخلي د پېړیو کساتونه

څوك به راسي د ایوب سره ملګري

څوك به واچوي سندرو ته نومونه

څوك به تاو کړي د بابا بګړۍ له سره

څوك به وران کي د ازل کښلي خطونه

اوس به څه لیکي شاعره راته وایه

راته وایه اوس به څه لیکي شاعره

نن هغه ماشه د ورور پر لور کشېږي

چي یې غړي تښتول د رستمانو

نن هغه غشي د خور تیکري پېیلي

چي یې زړونه سوري کول د سرکښانو

نن هغه اور د ابا پر مېنه بل دی

چي کرلې یې لمبې پر ګرګینانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن هغه توره د ورور په وينو سره ده

چي خيرلې يې سينې د غليمانو

نن هغه سالار د بل په پښو کي پروت دی

ککرۍ چي يې وهلې د بتانو

اوس به څه ليکې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليکې شاعره

اوس له ګوتو د مطرب وينې را اوري

ژبي سل ځايه زخمي د شهبازونو

د سندرو سره غبرګي وايي ساندي

د رنځورو زګېروي ځي له ربابونو

اوس به چيري د زلميو خوني غورځي

ګنهکاره سوه سورنا ږغ د ډولونو

شپې ته راغله انګولا د بلاګانو

شمع کوچ سوه د محفل له ماښامونو

د تيارو اجاره دار محتسب راغی

خپروي زړې تيارې پر ځوانو زړونو

اوس به څه ليکې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليکې شاعره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر ګودر دي مېلمنې د بلا سترګي

نه شرنګی سته د پاوليو نه پايلو

پر نغمو پر زمزمو چپاو راغلی

زاغ نيولي ځالګۍ دي د بلبلو

نه محفل کي ګناهونه ياغي کېږي

نه خيام سته د توبو د ماتولو

سپين لاسونه د ساقي به چيري وېشي

پر يارانو شنې پيالې ډکي له مُلو

اوس به څوک رنګونه تش کي په قلم کي

څوک به ليکي دېوانونه د غزلو

اوس به څه ليکي شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليکې شاعره

اوس نسيم راوړي خبر د تورو ورځو

اوس له شپو سره راځي اغزن خوبونه

آفتونو پکښي کړي ځالګۍ دي

جنازو پکښي اوډلي دي کورونه

وايي نسته کجاوې شا ليلا ورو ورو

پېغلي نه نيسي د اوښو پېزوانونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس يې نه راوړي رويبار د ديدن زېرى

له قاصده سره نسته سلامونه

په کوڅو کې يې زموږ پلونه بېګانه دي

له اغيار سره يې کړي پيوندونه

اوس به څه ليکې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليکې شاعره

ويرجينيا

2000- 3- 6

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ثریا پر مزار

زما د ګران دوست او ځوان شاعر هادي هادي د هغه شعر په جواب کي لیکل سوی دی چي، ستا به باور نه راځي، تر عنوان لاندي يې په جلال آباد کي د ملکې ثریا پر مزار باندي لیکلی دی. ثریا ته يې ویلي دي چي ستا به باور نه راځي چي ستا په وطن کي پر ښځو څه تېرېږي.

واه زوروره څه په لوړ آواز سندري وايې

ستا په سندرو کي بړغونه د پېړۍ اورمه

لکه له منځه د وحشي او توپاني سمندر

زه ستا آواز د بې وزلانو له بېړۍ اورمه

د غرونو منځ کي له درو له ګړنګونو څخه

یوه خوږه یوه اشنا غوندي شپېلۍ اورمه

څومره زړه ور يې چي لا نوم د ملالۍ يادوې

د ثریا د قبر سر ته يې لنډۍ يادوې

لا دي د زړه خواله راوړې د نازو لونو ته

لا په دښتونو کي سندري د کوچۍ يادوې

لا دي ژوندۍ ده په سينه کي سوځېدلې مینه

لا ماښامونه لا اورونه د کیږدۍ يادوې

لا دي خوبونو ته راوزي خپلي دنګي نجوني

لا د ګودر سره پاولي او غاړګۍ يادوې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس دي هغه ښکلي پېغلوټي بې پاوليو ګرځي

اوس بې پوړني ببر سر بې غاړګيو ګرځي

اوس يې سندري په دښتونو کي شپې نه ويښوي

چي د شيطان محتسب سترګي پر کيږديو ګرځي

هغه ښايستې د غزلونو د شعرونو سترګي

له اوښکو سرې دي شوړېدلي په زاريو ګرځي

اوس د دېوانو د شامته ښکلا وتورېده

د ترابان په کور کي پوځ د شاپېريو ګرځي

اوس يې په مېنه کي د توري بلا مور لنګه ده

په پېښور کي په کوڅو کي د پرديو ګرځي

هغه ښايستې په تورلېنګيو کي پلو ګرځوي

د ګيدړانو کره لونډي د زمريو ګرځي

د ثريا د خويندو ميندو هديره ورکه ده

د ښکليو لونږو يې کلا ورکه دېره ورکه ده

اوس د زلخوږي ابوجهل د لښکر له جوره

په ماښامونو کي لمبه ورکه خېمه ورکه ده

څوک د تورونو څوك سنګسار دپاره جوړي نجوني

پر سورکۍ شونډو يې د ژوند بله کيسه ورکه ده

اوس نه په ورا نه په اتڼ نه په مېله راوزي

د ژوند له خوني يې رڼا ورکه ډېوه ورکه ده

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې تورتم کې به له چا سره غمونه ژاړو

اوس به د کومو ځوانیمرګو لحدونه ژاړو

د کومو کونډو کومو بورو کومو وړارو سره

د چا کیسې او د چا شناختې او قبرونه ژاړو

د بې عزته محتسب دُره عزت لوټوي

د چا پر ولې پر ناموس باندې زخمونه ژاړو

دلته به څرنګه ګرېوان د زورورو نیسو

دلته به چا سره دردونه پرهارونه ژاړو

دلته مو وژنې د نصیب د فیصلو په حکم

وایه له چا سره دا تور عدالتونه ژاړو

اوس د بابا پر مېنه حکم د اورنګ چلېږي

د پردی توري به موږ چا ته ګوزارونه ژاړو

ګوره هادي ! نن دې پر خویندو بدې شپې راغلې

د رڼاګانو په وطن کې دې تیارې راغلې

چې پایزېبونو به یې شپې له کېږدی وشرلې

هغو پاپیو ته نن توري زولنې راغلې

خو که دا مېنه په ریشتیا د ملالۍ مېنه وه

که د نازو او ثریا او تورپېکۍ مېنه وه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

که په ریشتیا زمریو میندو وه راوړي بچي

که په ریشتیا د عُقابانو د ځالې مېنه وه

که د شهید مین په وینو چا خالونه وهل

که د ګولیو په باران کي د سیالۍ مېنه وه

که چا دي خاوري ته د وینو اوبه خور ورکړی

که د اتڼ که د پایکوب که د مستۍ مېنه وه

نو پر دي خاوري داسي ډیري زلزلې راغلي

دي هسکو څوکو داسي ډیري حادثې لیدلي

دلته مرګي مورډ ته په زر ځله خېمې وهلي

د بورو ورارو سترګو ډیري جنازې لیدلي

مورډ له ازله د توپان په شپه کي وزېږېدو

دي سمندر کي له پېړیو مو څپې سهلي

که ژوند باقي و یوه ورځ به مو بیا ښکلي نجوني

لکه د غرونو غرڅه مستي نازولي نجوني

بیا پر واټونو ډلي ډلي په سېلونو ګرځي

زما د کابل هغه ښایستې هغه ښاغلي نجوني

بیا به په سرو منګلو زړونه له کوګله کاږي

په شرنګا شرنګ به را رواني وي منلي نجوني

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به د سترګو تر کونجو ګوري مکار محتسب

موږ به پر نویو پاڼو نوي حسابونه لیکو

بیا به د شعر پر مځکه وکرو د مینې فصل

بیا به له سره نوي نوي غزلونه لیکو

واشنګټن ډي سي

2001- 9- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زنداني خيالونه

ما ويل زه به يوه ورځ د پسرلي په سهار

چي مځکه سره او شنه وي

چي د بوډۍ په ټال کي

غزلي ناخي ترې نظمونه اوري

چي د توبې پر لغوړنو پر چاودلو شونډو

کيسه د ذکر زنګ وهلې نيمه خوا ويده وي

چي له محرابه سجدې نه راپاڅي

چي شيخ د خپل قهر په اور کي سوځېدلی پروت وي

چي په جومات کي غځېدلی پروت وي

چي د نې او د خُمار سندري

چي د جانان او د نګار سندري

چي د ساقي او د خپل يار سندري

هم له شبنمه هم له ګلو خوځي

هم له نرګس هم له سنبلو خوځي

هم له اوربل هم له کاکلو خوځي

له شونډو خوځي له سرو مُلو خوځي

زه به راځم پر هغه لاره باندي

چي تا په مياشتو په کلو څارله

چي تا په اوښکو په سلګو څارله

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا په دعا، تا په تعویذ، تا په فالو ښارله

زه به راځم لکه د تلليو مرغکيو په څېر

د پسرلي د توتکيو په څېر

او راسره به وي د سپينو مرغلرو امېل

زه به کيسې د پردېسيو کوم

ته به کيسې د شوګيريو کوې

زه به له ګل ښخه فراق ژاړمه

ته به نکلونه د اغزيو کوې

زه به دې غېږ کې نيسم

ته به مې غېږ کې نيسې

يوه شېبه به شوګيرونه هېر کو

د خيال په تاو به خزانونه هېر کو

اوښکې به هيرې کو غمونه هېر کو

خو ګراني کله د زمان بندېوان

دا د عمرونو د زندان بندېوان

په زړه ظالم د شنه آسمان بندېوان

زما د خيالونو زولنې ماتوي

يا ستا د اوښکو سلسلې ماتوي

دا په زړه سخته زمانه

کله ارام ته پرېږدي

د پردېسی ستړي خپاره خيالونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بي وسۍ زخمي زخمي خوبونه

واشنګټن ډي سي

2000- 11- 1

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عمر سودا

ځوانیمرګي ځوانۍ څه وې
سپیني ږیري مخ دي تور سه
مرور یم تر قیامته
څه کلونه دي په ګور سه

ځوانۍ چیري مي کړې ورکه
چېري ولاړې ښکلي نجوني
چي ښایستې ونې یې ګورم
رانه لیري ځغلي نجوني

خدایه نغده مي راوړې
پور ته نه یمه راغلی
پنځه ورځي مي زلمی که
ژوند مي ټوله دربخښلی

چي بیا زه یم بیا یاران وي
بیا سبزه وي بیا ګلان وي
چي بیا می وي بیا مستان وي
د شرابو رود روان وي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیالې سر پر سر تشېږي

ښاخلې بند پر بند ماتېږي

ویني وار په وار تودېږي

مرگ او ژوند دواړه هېرېږي

شرنگ سي پورته له ربابه

لمبه خېژي له دریابه

شیخ توبه کي له کتابه

پرهېز مات کي له شرابه

له پایکوبه د یارانو

شپې سي اور د رقیبانو

ورځې توري د شیخانو

ژوند اغزي د غلیمانو

یو د بل په سترگو پایو

زه او یار مي لاس تر غاړه

یو په بل کي سره ورك سو

په یوه هستي کي دواړه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم ډکېږي هم تشېږي

صُراحي او ګيلاسونه

له مستانو نسکورېږي

د سرو مُلو ډك جامونه

نازولې ساقي ګرځي

لکه څانګه د ګلونو

چي خمار مستي يې څاځي

له سرو سترګو له لاسونو

خدايه سپين وېښته مي واخله

په رګو مي کړه اورونه

بس پنځه شپې مي زلمی که

نور در ونيسه کلونه

چي توبه وي له حسابه

زه هغسي مستي غواړم

چي پرهېز وي له کتابه

زه هغه کلونه ژاړم

او که دا نه وي خالقه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې اجله درنه ولاړم

ويرجينيا

2002- 3- 13

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ښایسته یې

ته لکه ستوری د آسمان پر لمن

ته لکه سترګه د سبا ښایسته یې
په آسمانونو کې تنها ښایسته یې
ته له ازله له پخوا ښایسته یې
ته د مستۍ ته د خمار په شپه کې
لکه ساقي لکه مینا ښایسته یې
لکه پانوس لکه رڼا ښایسته یې
لکه جلوه لکه برېښنا ښایسته یې
لکه شبنم لکه ځلا ښایسته یې
لکه ګلاب لکه بورا ښایسته یې
لکه لاله په سره لمن کې د بېدیا ښایسته یې
لکه غزل ټوله ښکلا ټوله له رنګه ډکه
لکه خیالونه د شاعر د هري خوا ښایسته یې

ته لکه زېری پر غوږو لکه نغمه پرېوزې
له سر تر نوکه په رګو لکه لمبه کښېوزې

ته لکه شمع لګېدل دې زده دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په توره شپه کي بلېدل دي زده دي

هم سوځېدل هم سوځول دي زده دي

هم ویلول هم ویلېدل دي زده دي

لکه خیالونه الوتل دي زده دي

پردي خوبونه تښتول دي زده دي

زخمي کول کرارول دي زده دي

ته لکه زرکه له اوازه دي درې ښکلي دي

لکه شپېلۍ له مازیګره دي رمې ښکلي دي

لکه لمبه له ماښامونو دي خېمې ښکلي دي

ته لکه وږانګه له سهاره دي ځپې ښکلي دي

ته لکه ګل د نسترن له تا بهار ښایسته دی

لکه نسیم لکه وږمه له تا سهار ښایسته دی

لکه سپوږمۍ له تا آسمان له تا سینګار ښایسته دی

ستا له تصویره مي خوبونه ښکلي

په تصور مي دي خیالونه ښکلي

ستا له خیالونو مي نظمونه ښکلي

ستا په هستۍ مي غزلونه ښکلي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر څو ژوندی يم ستا په نوم به غزلونه ليکم

تر څو چي يونم څو چي وينم څو چي سترګي لرم

ستا پر تصوير باندي به اوښکي کرم

ستا په خوبونو به مي شپې بيدوم

ويرجينيا

2002- 3- 13

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي شپېلۍ بنده نه کې

شپانه دا خپله شپېلۍ بنده نه کې

په دې دښتونو کې یوازي دا یوه نغمه ده

چي موږ ته نکل د پېړیو کوي

یوازي دغه آواز

اوس د آشنا دښتونو

د جگو جگو غرونو

زموږ د زهیرو چپاو سویو زړونو

د نړېدلو سوځېدلو خونو

د ځوانیمرگو نیمه خوا قبرونو

یوه یوه کیسه پر ژبه لري

یوازي دغه آواز

یوازي ستا د شپېلۍ مستي او آزادي نغمې

د لوړو غرونو تر کمرونو ورځي

لا د کیږدۍ تر ماشامونو ورځي

لا په دښتو کي تر اورونو ورځي

لا د زلمیو مینانو تر نکلونو ورځي

لا د بلبلو چنچنیو تر غوږونو ورځي

شپانه دا خپله شپېلۍ بنده نه کې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي زمورږ د غرونو دا ژور لاښونه

چي دا زخمي ګلونه

دا سوځېدلي او دا وچ ډاګونه

دا نيمه خوا ښارونه

دا بې صاحبه دا ميرات کورونه

دا د مرګي له ساندو ډکه خونه

يوازي تا پېژني

شپانه کلونه کېږي

چي وطن رنګ د لېونتوب اخيستی

جنګونو باج له سړيتوب اخيستی

د څو قاتلو لوټمارانو ټولۍ

د بېګانه داره مارانو غدۍ

زلمي سرونه په لمنو کي وړي

شهيدي ويني په څُمونو کي وړي

پردي تېغونه په لاسونو کي وړي

نه يې په شپو کي دي کيسې پرې ايښې

نه په کيږديو کي لمبې پرې ايښې

نه يې پر شوندو ترانې پرې ايښې

نه يې شهباز نه يې نغمې پرې ايښې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه يې لنډۍ نه يې نارې پرې ايښې

ستا له شپېلۍ به هم نغمې تللې وي

ستا له نغمو به هم کيسې تللې وي

ستا له کيسو به هم مزې تللې وي

تا ته به هم سورونه نه وي پاته

ستا له آوازه به هم وينې څاڅي

ستا له سورونو به هم اوښکې پاڅي

تا ته به کله دونه شور پاته وي

ستا د نغمې به کله زور پاته وي

ستا به د وينو چېرته اور پاته وي

خو ته دا خپله شپېلۍ بنده نه کې

ستا له شپېلۍ واری سم

که سبا بيا مو ګودرونه خپل سول

که مو دا غرونه دا دښتونه خپل سول

که په کيږديو کې اورونه بل سول

او بيا کيسې د اورېدلو سولې

بيا غاړګۍ د اچولو سولې

پېغلې ګودر ته د ورتللو سولې

د پايزېبونو د پاوليو شرنګولو سولې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محتسب سترګي ړندي سوې د ايستلو سولې

بيا به دا ستا په نغمو

بيا به دا ستا په آواز

دا ستا په مسته شپېلۍ

راويښوو د نيمو شپو نکلونه

له شپو به باسو شيطاني خوبونه

بيا به را ياد کو پخواني وختونه

بيا به رباب ته شهبازونه راسي

بيا به نغمو لره سورونه راسي

بيا به نڅا ته پايزېبونه راسي

بيا به محفل ته پانوسونه راسي

د ساقي لاس کي به جامونه راسي

ته به شپېلۍ ږغوې

ياغي سندري به دې

راپاځوې د رګو وچې ويني

ژوندۍ کوې به زمولېدلي ميني

راويښوې به ډکي ډکي پيني

دا شپېلۍ بنده نه کې

په دې شپېلۍ کي زه خوبونه وينم

پکښې خيالونه وينم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

درته خوبونه زنګوم پکښې ټالونه وینم

د نن اورونه هېرومه جنتونه وینم

شپانه دا خپله شپېلۍ بنده نه کې

ستا له شپېلۍ واری سم

په دې دښتونو کې یوازې دا یوه نغمه ده

چې مور ته نکل د پېریو کوي

ویرجینیا

2000- 8- 12

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګي

پرون مي نابېره

پس له کلونو ستا پر لور سترګي در واوښتلې

او د عينکو شاته

يوازي ستا د خمارو سترګو کيسه پاته وه

نه له اوبو ډکي وې

نه له رمزو ډکي وې

نه له نخرو ډکي وې

پکښې مي ونه ليدل

د مستۍ ډك سره او نري رګونه

نه يې رازونه ويل

نه يې نازونه کول

نه يې باڼو پيره دار

نه يې وارونه کول

نه يې ښکارونه کول

نه يې د زړونو امېلونه پېيل

نه يې وعدې د سباوون کولې

نه يې کيسې د مستو شپو نه د پرون کولې

نه يې کاږه باڼو حملې د شواخون کولې

نه يې پر زړونو اورول نوي تازه وارونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه يې له سترګو تښتوله د ځوانۍ خوبونه

پرون مې نابېره

پس له کلونو ستا پر لور سترګي در واوښتلې

درته کتل مي چي ښایستې سترګي دي

هغه د میو پیمانې سترګي دي

له بېخوبيه له مستیه تکي سرې سترګي دي

د غزلونو افسانې سترګي دي

بنګ د ځوانۍ او د مستۍ نه لري

ناز د ورېښمیني ناوکۍ نه لري

تمه د عمر د نازونو د پېرۍ نه لري

او له کونجونو څخه غلي غلي

د بلي مستي غنم رنګي نازولي نجلۍ

ها د ښکلا له تارو پوه ده د اودلې نجلۍ

د غټو بورو سترګو

په ننداره پسي کرار کرار مزلونه وهي

چي خپلي شپې به یې یادېږي کنه

چي خاطرې به یې پارېږي کنه

پټې له ځان سره ژړېږي کنه

ويرجينيا

2001- 3- 17

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوگند

چي لا تر څو مي په رباب کي وي تارونه پاته

چي مي له گوتو کي شهباز خوځيږي

چي يې لا توان د شرنگولو لرم

چي لا نغمه د ږغولو لرم

او لا يو څوك د اورېدلو لرم

او لا مي پاته په نغمه کي وي وروستي سورونه

زه به رباب وهمه

ما د جنون په سر قسم کړی دی

چي د تيارو او د سکوت شيطانان

زما پرتندي سجدې ليدلای نه سي

ياغي ناري مي اېلولای نه سي

شمع په لاس به په کوڅو کي د رندانو گرځم

زه به پر کور د ميخوارانو گرځم

تشي پيالي کړنگوم

ځانته زاهد قهروم

اور د دوږخ پاروم

کور د ريا سوځوم

که نشې نه وي که مستي که شرابونه نه وي

که ساقي نه وي سپين لاسونه ډك جامونه نه وي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

که محفل نه وي که نڅا که پایکوبونه نه وي

یوه خماره چیغه

څه لېونۍ او څه هوښیاره چیغه

پورته کومه دا سکوت ماتوم

ژوندي قبرونه په نارو ویښوم

ځانته زاهد قهروم

ما د جنون په سر قسم کړی دی

چي د تیارو او د سکوت شیطانان

زما پر تندي سجدې لیدلای نه سي

یاغي نارې مي اېلولای نه سي

که د تور مخو زاهدانو پیره دارو سترګو

د محتسب او د قاضي دواړو مکارو سترګو

له خلوتونو راوتلو ریاکارو سترګو

په رنجو تورو دوو غدارو سترګو

له ګودرونو د پېغلانو نارې وشړلې

له پایزېبونو یې د شرنګ سلسلې وشلولې

له ماښامونو یې کیسې او لمبې وایستلې

زه به ګودر ګودر نارې وهمه

زه به پر سپینو مرغلینو اوړو

زه به پر سپینو پر وریښمینو لېچو

د منګوټیو سلسلې یادوم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به کيږدی ته ورځم

زه به لمبې بلوم

زه به کيسې ويښوم

ځانته زاهده قهروم

ما د جنون په سر قسم کړی دی

چې د تيارو او د سکوت شيطانان

زما پر تندي سجدې ليدلای نه سي

ياغي نارې مې اېلولای نه سي

لا خو ژوندی يم لا له ستوني مې اواز راوزي

لا خو بينا يم سپين له توره بېلولای سمه

لا يوه چيغه مستانه پورته کولای سمه

لا خو په وينو کې بخرې ګډولای سمه

لا خو غزلې مستولای سمه

لا مې سينه کې ناويلې ترانې پاته دي

لا ترانو کې ځو زخمي زخمې نارې پاته دي

لا له شهبازه سره غبرګې زمزمې پاته دي

لا په رګونو کې ځو څاڅکې ويني سرې پاته دي

لا مې په وينو کې ځو ګرمې هنګامې پاته دي

لا به زه اوس د انځورګرو په کوڅو ګرځمه

په قلاګانو په حجرو ګرځمه

د ورکې مينې به پوښتنې کوم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوډي کتني کوم

څو سوځېدلي تصويرونه ايږدم

څو پاڼي پاڼي کتابونه اوډم

پکښي څېره د خپل جانان لټوم

له ماتو ماتو قلمونو سره

پر سپين کاغذ باندي خطونه ليکم

يوه څېره رسموم

بيا له تصويره سره لوبي کوم

ترېنه انځور جوړوم

د زړه په وينو يې خالونه ايږدم

ځانته زاهد قهروم

ما د جنون په سر قسم کړی دی

چي د تيارو او د سکوت شيطانان

زما پر تندي سجدې ليدلای نه سي

ياغي ناري مي اېلولای نه سي

ويرجينيا

2000- 12- 19

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

او لا اورونه بل دي

د پوهاند عبدالشکور رشاد د شعر په اقتفاء

ها چې په وينو يې لړلي دي د غرو لاښونه

چې يې لمن کې رغړېدلي دي مغرور سرونه

چې يې د توري له هيبته لړزېدل په کټ کې

د غليمانو د تورزنو جنګياليو زړونه

چې يې کيسو ته له باګرامه تر سسرامه پوري

يو په يو وښودل د شېر او د سکندر نومونه)1(

چې يې راپاڅي افسانې د اصفهان له کيسو

چې يې له ډاره رپېدله قزلباش پوځونه)2(

چې پاني پت ته يې ور وښودی ايمان د توري

چې د تاريخ سينې ته ولاړل دُراني تېغونه

چې له پاميره تر سپين غره تر خيبره پوري

پکښې ايرې سول يرغلګر او د دښمن هډونه

چې له سکندره له چنګېزه يې کړې لاري ورکي

چې د فرنګ پر زړه يې کښېښودله تور داغونه

چې سره تبۍ يې کړله مځکه د فرنګ او تزار

چې يې په غاړه کې ور وتومبل د اور لاړونه

چې سرو لښکرو پکښې زر ځله ټکري وکړې

چې خپل تاريخ ته يې سوغات يووړله ژړ مخونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي يې د کونډو، بورو، وړارو حسابونه ورك دي

چي يې د شمېر په ژبه نه راځي ناسور زخمونه

چي يې تر ننه تر سبا او تر پېړيو پوري

په ښار او کليو کي ور وکړله سره اورونه

چي دې انګړ ته د کوربه بې اجازته راځي

کوم بختور به وړي تر کوره مات ژوندي بندونه

دلته سيني دي له ازله له پولادو جوړي

دلته له ټانك سره ډغري وهي كلك سوكونه

او يوه ورځ د دې وطن په كړلېچو كي مات سول

د تزارانو په ګناه ككړ خيرن لاسونه

او يوه ورځ سو د پېړيو طلسم دړي وړي

او يوه ورځ له هسكه راغلل د بري ږغونه

ويل يې سپك سول د درانه پښتون انګړ ته چي تلل

د كبرجنو داړه مارو ناروا ټانكونه

پر مځكه جوړي زلزلې سوې د اتڼ له زوره

ميدان ته ووتل د تېرو افسانو ډولونه

ولاړې د غرو شاته نيهام سو تښتېدلی ښامار

په ميدانونو كي يې پرېښودله مات غاښونه

د كنډوالو ناره يې واورېدل په عرش كي خالق

د كونډې ناوي په نيكريزو سرو لاسو عرضونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرونو سيندونو يوه بل ته پيغامونه لېږل

د شهيدانو له جنډيو اورېدل رنګونه

چا ويل بيا ګوندي سمسور سي سوځېدلي کلي

ګوندي دا شاړي مځکي بيا وسپړي سره ګلونه

بيا له سورنا او له ربابه نغمې پورته سولې

نڅا ته ووتل د نجونو او زلمو فوجونه

مبارکۍ وې يو د بل غوږ کي ويله خلکو

نن که سبا وي پردي کيږي بېګانه کمپونه

نور به ستنېږي ستړي کډي له پرديو خاورو

نور به خالي وي د پردي ملکو پردي کورونه

نور به شملې د شمله ورو چا ته ټيټې نه وي

زمونږ د زلمو غيرت به نه ښتې پردي دېګونه

خپل به قاضي خپل به ملك خپل به وي مشر د قام

بيا به پر خپلو مځکو يون کوي آزاد قومونه

بيا به د زرکو په ګامونو وي رواني نجوني

بيا به سينګار وي په کوچيانو زرغونه دښتونه

بيا به د تالندي د زوره غر او سمه رېږدي

بيا به غورېږي د ترنك او ارغسان موجونه)3(

خو يو ناڅاپه سره ورغلې خوني لښکري

بل سول په ښار او په بانډو کي د نفرت اورونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه چي چا ته د پېړيو دښمني وي پاته

لکه بدی ته پاڅېدلي وي غليم تربرونه

لمبې له کليو له ښارونو له کوڅو پورته سوې

سره سول د ورور او خور په وينو د غازي لاسونه

د خور پوړنی د ابا شمله يې ولوټله

له زړونو ووتل د ميني او غيرت نومونه

يا زمور بچي په کور کي تل دغه ناخوالي کوي

يا په پردي کور کي بدل سول زمور ياغي مېړونه

چي په نومونو يې سندري جوړولې نجونو

هغو غازيانو يې پر کليو اورول مرگونه

او لا تر ننه دا بدمرغه هنگامه جوړه ده

او لا تر ننه کيندل کېږي د زلمو قبرونه

لا د ابی په غېږ کي نه دی کرار سوی ماشوم

لا هره شپه په خوب کي ويني د قاتل برېتونه

لا يوه بل ته سره اړوي اوتري سترگي

لا يې په کور کي مېلمانه دي د مرگي يادونه

چا ورته کړي دي کيسې د هغي بري کوڅې

چي د ژوندي انسان په سر کي چا وهل مېخونه

چا ماشومانو ته ويلي دي چي تل به ويني

د افغانانو په ازل کي نوشته جنگونه

دي افسانو د کور او کلي ارامي وړې ده

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ماشومانو يې غلا کړي دي خواږه خوبونه

هسي نه بيا پردي راغلي وي د سيوري په څېر

له يوه بله مرور کړي د قومونو زړونه

هسي نه بيا يو څو تور مخي په جرګو ورګډ سي

هسي نه يو له بله وجنګوي لوی ښارونه

هسي نه سپکه سي شمله د باتورانو د کور

هسي نه بيا په وير اخته سي دا زوی مړې خونه

بيا خو به نه وي د قلا په مخ کي غل پيره دار

شريك خو نه دي له رقيب سره د زړه رازونه

نيکه ويل چي خپل مو خپل دي بېګانه مغول دي

هېر خو به نه وي د بابا او د نيکه پندونه

بيا په لوی لاس خو به بلا چا رابللې نه وي

هېر خو به نه وي پروني او پخواني نکلونه

چي غمازان مو مرکې کوي د ورونړو تر منځ

تر هغې ورځې به د وينو وي روان سيندونه

لا به را اوري د آسمانه څخه سره اورونه

لا به غړومبېږي ډك له اوره دوړخي توپونه

ويرجينيا

)1(په هند کي د پښتنو دوو مشهورو شاهانو، شېرشاه سوري او سکندر لودي، ته اشاره ده.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

)2(قزلباش)سور سري، يا د سرو خوليو خاوندان(د اېران د صفوي شاهانو پوځيان وه، چي هم يې په كندهار كي د ميرويس نيكه له لاسه ماتي وخوړې، او هم يې په اصفهان كي د شاه محمود هوتك د انتقام مزه وڅكله.

)3(ترنك او ارغسان د كندهار دوه لوی سيندونه دي، چي پر غاړه ي ډېر لوی غلجي او دراني قبايل آباد دي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي رانه سې پسرليه

د خوشحال خان ختټك د بهاريه قصيدې په پيروي

هی افسوس چي بيا به رانه سي بهار

نه ځولۍ ځولۍ ګلونه نه ګلزار

نه ښايسته به سي ټالونه په پېغلانو

نه ولاړ به وي زلمي کتار کتار

نه روان به وي همزولي لاس تر غاړه

نه نوروز نه ګل سرخ نه شالمار

نه به ښکلي وي دښتونه په زلميو

نه به پورته له باغونو وي چغار

نه به بيا خوشال ايستلې توره راسي

نه به باز غوندي منګل سر کي په ښکار

نه به سره تبۍ کي مځکه د مغولو

نه لښکر به د غليم کي تار په تار

نه مرغان به د رحمان پر غزل ژاړي

نه بې ګوري ځوك فالونه پر ګفتار

نه به ځوك د قناعت په اطلس وياړي

نه به ګرځي په خرقه کي شهريار

نه به کړنګ و شنو پيالو ته حميد ورکي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه به شونډي پکښي ویني د خپل یار

نه به اوښکي تویوي پر مسافرو

نه به فرش کي په لېمو دلبر ته لار

مهاجري سولې ورځي شبستان ته

د تورتم لښکر نیولی د لمر ښار

نه د زرکو په نارو دي غرونه ښکلي

نه بازان خوني منګول تېره منقار

نه ناري دي د چڼچڼو د قمریو

نه شاهین پسي وتلی دی په ښکار

په ګزمو د شیطانانو سترګي ګرځي

منګي نسته پر ګودر باندي کتار

پاولي نه کوي شرنګی پر ګودرونو

پېغلي نه لري خالونه د سینګار

نه غوټۍ دي د سوما له اوبو مستي

نه لښکري د بورا ګرځي خمار

نه ورېمې ګرځي په شپو کي د ګلونو

نه شبنم له غونچو الوزي سهار

هره خوا ګرځي لښکر د صیادانو

اوس بلبل ترانې نه وایي په جار

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نارنجو ګل به څوك ګرېوان ته يوسي

محتسب چي وي وهلی ننګرهار

څوك به وليکي خاټول ته غزلونه

د مرګي لښکر چي پروت وي پر مزار

ګناه کاري سوې جنډې د زيارتونو

نه سخي سته نه لمن د لاله زار

جنازي دي چي را اوري پر کورونو

مستي نه لري کوڅې د کندهار

ستا په نوم چي ورانوي د وطن څلي

ربه ته يې په لعنت که ګرفتار

د احمد پر مېنه مه وای زېړېدلی

مه يې مور د دې وطن وای مه يې پلار

نن يې اور د جنازو پر وطن بل کړ

هم لښکرو د غلام هم د بادار

خدايه يو زخم خو نه دی چي به جوړ سي

کال په کار دي پرهارونه وار په وار

چي به وينښې په نارو وې د نکلونو

له هغو کيږديو پورته دی کوکار

چي دښتونه يې وه ښکلي په اورونو

له هغو خېمو کچکول باسي مالدار

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه شپانه سته نه کیږدۍ نه رمې ګرځي

نه په دښت کې د لېوانو پروت دی ډار

خدایه ورکې سوې شملې د شملورو

نه سرونه سول راپاته نه دستار

له قاصده سره نسته پیغامونه

بدشګون دی سترګې سرې دي د رویبار

رباتونه نابلده راته ښکاري

قافله پر کومه ځي کرار کرار

توره شپه ده کنډوونه کږلېچونه

یا به ړوند وي یا جاهل کاروان سالار

له خزانه تر خزان پورې ژوندون دی

نه یوه لحظه سکون سته نه قرار

هره ورځ یې له دوږخ څخه راوزي

پر تندي د هرې شپې لیکلی نار

هر ساعت یې قیامتې اورونه اوري

زخمې کړې باروې زړونه افګار

کور او کلې د سکروټو کروندې دي

ورور له ورور‌ه زوی له پلار څخه بېزار

لا تږولې د لېونې محتسب ګرځي

نه پر سد یې دی پرې اینبی نه هوښیار

د مطرب له شهبازونو اوښکې اوري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه په سور کي يې رباب دی نه سيتار

نه په غلا نه په ښکاره يې ديدن کېږي

د جانان کوڅې نيولي دي اغيار

نه ساقي ډکي پيالې راوړي محفل ته

نه ياران دي په مستيو کي سرشار

نه د گل په نصيب سرې شونډې د پېغلو

نه بورا سينه څيرلې ده په خار

ځه په مخه دي گلونه پسرليه

درته نور به وي ملکونه انتظار

دا يتيمي ځنې نه غورځي اتڼ ته

دا زوی مړي تا ته نه دي د روزگار

ته د کونډو اوښکو نه يې د پوښتني

د زهيرو زړونو مه اخله آزار

جهاني د خوشحال خان له برکته

د سکروټو په قلم ليکي اشعار

ويرجينيا

2001- 1- 3

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بنګلو نجلۍ)بيلي جويل)

دا په لوړو بنګلو کي د ښار اوسي

زما په شان غريب يې هيڅ نه دی ليدلی

نه يې مور کله کيسه ده ورته کړې

نه يې خيال ته داسي څوك دی ورغلی

دا نجلۍ ده نازولې د قصرونو

ورته نسته لار د پلونو د خوارانو

نن يې زړه ته ده زما مينه ورغلې

نن د بخت په ازمېينه څم يارانو

نن يې کړې فيصله د ژوندانه ده

نن سپاري چا ته جلو د خپلي ميني

نن به زړه د چا له زړه سره پيوند کړي

تودوي د چا په وينه خپلي ميني

نن يې زړه غواړي چي ځان لره پيدا کړي

يو غښتلی په زړه کلك له غريبانو

خو له ما څخه اختيار دی ميني وړی

زه له دغي ډلي نه يمه يارانو

دا په لوړو بنګلو کي د ښار اوسي

ما د دې نرۍ هرګز نه ده ليدلې

زه د دې دنيا ته نه يم ورغلی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما لا خپله طالع نه ده ازمېيلي

سترې سوې ده په سپينو بنګلو کې

زړه يې شين دی له هغه ژوندونه ژاړي

د غټانو له زامنو ده بېزاره

نن يې زړه د غريبانو سره غواړي

نن که نه سمه ور ورلای مرغلري

يوه ورځ به مې راخيژي د بخت ستوری

پرې به جوړ کمه باران د سرو او سپينو

په تولۍ کې د سيالانو به مې ګوري

هغه ورځ به دا زما په مينه وياړي

راسره به وي پر ځنګ باندې روانه

په ورو ورو به اخلې ښکلې قدمونه

لکه زرکه لکه سروَ خرامانه

نن يې زړه غواړي چې ځان لره پيدا کړي

يو غښتلی په زړه کلك له غريبانو

خو له ما څخه اختيار دی ميني وړی

زه له دغې ډلې نه يمه يارانو

نن يې زړه ته زما مينه ورغلې

ما هم زړه په بنګلو کې دی بايللی

ور روان يمه د بخت په ازمېينه

نازولې ته مې واك دی ورسپارلی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویرجینیا

1999- 5- 31

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کسې او نکلونه

موږك شېر

د لوی ښار څخه دباندي يو دره وه

جوړه کړې يوه شيخ پکښې ډېره وه

پر سجدو به خدای ته پروت و په خواستونو

ټولي شپې يې تېرولې په نفلونو

که څو د ښار پر خلکو باندي ګران و

دی له خلکو راګوښه په غم د ځان و

دوولس مياشتي به يې تل روژې نيولې

يوه ورځ يې چا ډوډی نه وه ليدلې

يا په ذکر يا په فکر به مشغول و

پير پر هر چا باندي ګران ورته مقبول و

نه يې ورلې شکرانې نه خيراتونه

نه يې چا ته ورليکله تعويذونه

د دعا دپاره خلك چي ورتلله

پير به يو ګړی حضور ته وربلله

نور نه شيخ د دنيا کار لره وزګار و

نه له ښو نه يې له بدو سره کار و

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ورځ يوه موږك په حجره كي

شل او سل ځله آزار كړ په سجده كي

چي به شيخ كله ورتيېت سو و سجدې ته

د موږك لکۍ به ورغله و خولې ته

شيخ كرار ورڅخه وكړله پوښتنه

ما پر څه آزاروې په بخت پمنه

موږك وويله شيخه ستا قربان سم

د مرگي مخته دي سپر بلاگردان سم

د پيشو له لاسه ډېر يم كړېدلى

شوم نهر يم وږى تږى ژړ زبېښلى

د ظالمو پيشوگانو له ناتاره

يو گړى وتلاى نه سمه له غاره

ته دُعا وكه چي زه غټه پيشو سم

نور به هر گړى بېغمه له حملو سم

شيخ دُعا وكړه موږك توره پيشو سوه

هغه دم خداى ته د شكر په سجدو سوه

سمدستي يې كړه حمله پر موږكانو

مرگ يې گډ كړ په خپل كور كي په خپلوانو

نه يې مخ وكوت د خپلو گاونډيانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د ورونړو، د زامنو، اکاګانو

خپله مور او پلار يې خيري په منګول کړل

مېلمانه يې خويندي ورونړه د اجل کړل

راوتلای موږکان نه سوای له غاره

سپونړ په کور کي هيڅا نه واهه له ډاره

يو څو ورځي يې پر خپل کلي مېله وه

د پيشو بربېتونه غوړ منګول يې سره وه

بيا خلوت ته سو دننه ويل پيره

ستا قربان سم د خوارانو دستګيره

د ښار سپيو مي تريخ کړی خوړ ژوندون دی

ښکار له ببري نه سم کړای وچ مي لړمون دی

راته غاپي په کورو کي پر بامونو

ګرځېدای نه سم پر جګو دېوالونو

په دُعا دي يو لوی سپی راشخه جوړ که

په دي سپيو په کوتريانو مي زړه سوړ که

شيخ پر چوف کړه پيشو ځای پر ځای خړل سو

هغه دم د پيشوګانو په تکل سو

په ځغستا به يې ايستې له کلي کوره

نه يې خړه پيشو پرېښوده نه توره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

که پیشو به پیدا نه سوه د کورونو

واړه سپي به يې داړله په غاښونو

لاروي يې ډاروله په ګواښونو

ماشومان يې ځغلول تر خپلو خونو

و هر چا ته يې ښودلې خپلې داړې

څوک ترې خلاص نه وه په ناستې په ولاړې

خو څو ورځې وروسته بيا ولاړی حجرې ته

شيخ يې نه خوشې کاوه خپلې سجدې ته

ويل شيخه زه په کومه خوله ګويان سم

ستا تر پښو دې صدقه سمه قربان سم

په عذاب کړم په کوڅو کې ماشومانو

کاڼې وينم په لاسو کې د لويانو

نه کورو کې مې پرېږدي ډلې د سپيانو

نه په ښار کې پر دوکان د قصابانو

دا يو زه په ټوله ښار کې خوار و زار يم

ته وا زه دښمن د هر سړي د پلار يم

شيخه ماته دعا وکړه چې لېوه سم

کوڅې پرېږدم اوسېدونکی د ځنګله سم

شيخ پر چوف کړه سپی هغه ګړی لېوه سو

پر سجده سو او روان پر لور د غره سو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو څو ورځې يې کړې تېرې په ښکارونو

ګرځېدی پر لويو غرونو پر دښتونو

دواړي زامي به يې سرې وې تر غوړونو

په څيرلو د اوزګړو د پسونو

انګولا يې خوب حرام کړ د کوچيانو

سرګردانه يې کړې ورځې د شپونيانو

ډار يې واچاوه د دښت پر ماشومانو

تر ګودر پورې په لار کې د پېغلانو

يوه شپه په نيمه شپه کې را روان سو

بيا د پير دېرې ته ورغی نالان سو

ويل شيخه په دې غرونو کې پړانګان دي

د ځنګله په هغه بل سر کې زمريان دي

له هيبته يې په ښکار وتلای نه سم

له ستمه يې خپل ښکار خوړلای نه سم

ځغلوي راځخه زما کړې ښکارونه

که څه وايم راته وښيي غاښونه

ته دعا و ماته وکه چې زمری سم

هم په ځغاسته هم څيرلو ګړندی سم

چې د چا نه وي تر ما تېره غاښونه

تر مرګې پورې ونه وينم ظلمونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به نه راځمه پیره ستا تر کوره

له لمونځونو به دي نه باسم په زوره

پیر پر چوف کړه لېوه ځای پر ځای زمري سو

انګولا ورڅخه هېره سوه غړومبی سو

شور یې ګډ کړ د ځنګله په حیواناتو

سمه، غر، ځنګل یې اور کړ د هوسیانو

چا لیدای نه سوای تړولې د ګیدړانو

په غارو کي آرام نه و د خوارانو

که به وړی و که نه و ده وژل کړل

له سهاره تر ماښامه یې داړل کړل

له ځنګله څخه کوچ وکړ چغالانو

تخم ورك سو د هوسیانو د سویانو

ګوره څرنګه دا فکر ور پیدا سو

چي د شپې روان د شیخ د کور پر خوا سو

شیخ چي ولیدی زمری، ویل یې وایه

څه مشکل یې راوستلی تر دي ځایه

اوس به چا یې پر دي سیمه کړولی

په ځنګله کي خو تر تا نسته ښاغلی

زمري وویل دا نن ځکه غړومبېږم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي يو بل موږك زمرى نه كې ډارېږم

بل مي ښكار ميندلى نه دى په ځنګله كي

ګوندي ستا غوښي د زړه سوده را وکي

چي زمري كړې شيخ ته سپيني خپلي داړي

شيخ يې تو كړلې له قهره پر مخ ناړي

ويل ځغله زما له كوره څخه ورك سه

نه لېوه يې نه زمرى بيرته موږك سه

زمري وكتل و ځانته چي موږك سو

پښېمانى څه ګټه نه كول هك پك سو

د خپل غار پر لور يې پورته كړل ګامونه

رېږدېدله يې لكۍ، اوربوز، غوږونه

خو په غار كي نه ملګري نه خپلوان وه

ده وژلي وه كه ورونه كه سيالان وه

چي په شاوخوا كي پاته موږكان وه

ټول د ده د وينو تږي دښمنان وه

په هر پوست كي يې وژلي حيوانان وه

موږكان وه كه پسونه كه لېوان وه

چي د بل په متو غټ سي يا زمري سي

په هغه ګړي له قام څخه پردي سي

اول غوښي خوري د خپلو قربانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښخوي داړي په خپلو په يارانو

دا يې هېره وي چې نن ته تېرېدل سته

چې هسکېږي يوه ورځ کښته کېدل سته

چې يې عقل خداى موږك غوندي كوچنى كي

يوه ورځ پر خپل بادار باندي غورځى كي

2000- 2- 6

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرچپه قضاوت

یو بډای په یو لوی ښار کي هستوګن و

نعمتونه يې پرېمانه وه شته من و

خدای ورکړي وه کورونه جایدادونه

له نیکونو ورته پاته وه باغونه

همېشه يې وه په کور کي مجلسونه

د رندانو د مستانو محفلونه

پرې راټول به تل ساقیان او مطربان وه

په وينا او په صفت به يې ګویان وه

همېشه يې مېلمانه پر دسترخوان وه

هم رندان، هم ملایان هم سرکاریان وه

غوړه مالو پکښې ژبې ټکولې

حاسدانو په غاښو شونډې چیچلې

یوه شپه يې کور کي نوې ننداره وه

په لکونو يې اخیستې منظره وه

د عصري هنر یو ښکلې نمونه وه

د رنګونو او خطونو تنسته وه

رابللي يې پوهان او هوښیاران وه

شاعران وه استادان، هنرمندان وه

هر یوه د منظرې صفت بیان کړ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پکښې هر يوه پيدا ځانته جهان کړ

هر يوه ته ښکارېدې خپلې خبرې

مرغلرې او خوږې لکه شکرې

يو بډای چې تر دې نورو ډېر هوښيار و

پړسېدلی خېټور په غوښو بار و

ډېر شته من و مصاحب د شهريار و

همېشه په هر مجلس کې په ګفتار و

په ښي لاس يې و ځنځير ښکلی د زرو

په کيڼ لاس يې وې ګوتمۍ د جواهرو

په غرور سو د تابلو خوا ته ور وړاندې

تر نظر يې کړله تېره لاندې باندې

يو څو ګامه را پر شا بيا ورنژدې سو

په ستايلو په تحسين د منظرې سو

ويل څه ښکلې ښېرۍ دې څه بندر دی

څومره ښکلی ترسيم سوی په هنر دی

د بندر له څنګه وګورئ لوی ښار دی

سوداګر دي ګارګر دي کار و بار دی

څه عجب يې ترسيم کړي انسانان دي

د حيرت ګوته په غاښ هنرمندان دي

د تاريخ استاد را وړاندې سو ميدان ته

د شاباس ګوته يې ونيول مېزبان ته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل ستا هنري ذوق دی د ستایلو

ګوهر نه دی د هر چا د پېژندلو

دې تابلو کې ما ته ښکاري قلاګاني

د قدرت او عظمتونو شاهداني

پکښې پټ دي د پېړیو داستانونه

د تورزنو جنګیالیو تصویرونه

هر یوه کونج کې یې جلا ښخ دي نکلونه

هر یو نکل یې راسپړي تاریخونه

لوی ملا چې رابللی و جرګې ته

په ځیر ځیر به یې کتله منظرې ته

ده هم ورکړله تابلو ته خپله رایه

وې د لیري یو معبد وینم له ورایه

راته ښکاري یو ټولۍ د انسانانو

عبادت ته به روانه وي یارانو

بېله شکه دا نقاش خالق پرست دی

پر ښښتن باندي عاشق د میني مست دی

چي یې هېر نه دی ښښتن په دې تابلو کي

ور په زړه یې دی یو رنګ سلو رنګو کي

دې مجلس ته چا شاعر و رابللی

په ثنا او په صفت کي و منلی

یوه لویه قصیده یې کړه آغازه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کوربه د زړه له خوښي سره سازه

وې يې څه ښکلي موجونه څه څپې دي

په تابلو کي د رنګونو قافلې دي

سمندر دی د توپان پکښي نارې دي

د آسمان پر سينه لړي راخورې دي

له افقه د لمر وړانګي راښکاريږي

د روښاني آيندې پر لور ځليږي

دې تابلو کي تاسي وينئ سيمبولونه

ترسيم سوي نن سبا او تېر وختونه

تاريخي قلا يې نقل د پرون دی

نن توپان دی لمر نښان د سباوون دی

د ګلبوټو پر ښاخونو چي زوزان دي

د يارانو په محفل کي غمازان دي

يو نقاش هم دې محفل ته ور راغلی

يوه کونج کي چيرته ناست و اسکېرلی

کوربه ږغ په لوړ آواز کړله نقاشه!

ته هم ورکه خپل نظر تصوير تراشه!

دا خو ته يې چي تابلو به دي ستايلای

يو په يو به دي رنګونه راسپړلای

ته پوهېږې په اسرار د تصويرونو

ستا به زده وي ګونګه ژبه د رنګونو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قدم قدم نقاش راغی نیژدې سو

په ځیر ځیر په ننداره د منظرې سو

پر ځېره یې د حیرت نښه ښکاره سوه

پر شونډانو یې نرۍ مُسکا خوره سوه

وې بېشکه د لکونو منظره ده

خو افسوس چې ځړېدلې سرچپه ده

ویرجینیا

1999- 12- 18

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیخ نصرالدین

ډېر پخوا په یوه کلي کي یو ځوان و

هم غښتلی هم په عقل پهلوان و

خو هر ګوره هم بېکسه هم نېستمن و

له نصیب څخه په زړه کي ګیله من و

نصرالدین وربانديي نوم ایښی خپل پلار و

نصروګی خلکو باله ځکه چي خوار و

نه یې ژمی نه یې دوبی په راحت و

له یخنیه له ګرمیه په زحمت و

زړه یې تور سو له خپل ملکه له خپل ښاره

له لویانو کشرانو سو بېزاره

ویل ځمه په سفر هر څه چي کېږي

له نصیبه له قسمته به پېښېږي

په خوارۍ پسي یې لېږخي وغږلي

په ملکونو ګرځېدی کلي په کلي

یوه ورځ پر نصروګي باندي تیاره سوه

په زیارت کي یې د شیخ پر لنګر شپه سوه

دا زیارت او دا لنګر د شیخ قادر و

په پیرانو کي منلی معتبر و

د زیارت هره ګوښه کي څو کوټې وې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پکښې ناست وه مېلمانه کيسې تودې وې

له لنګره راوتلې کاسې ډکې

مېلمنو پکښې وهلې ګولې کلکې

په لنګر کې نصروګی ورته دېره سو

په ټولی د تيارخورو کې مېلمه سو

چې کيسې د مېلمنو يې اورېدلې

د خپل هوښ په ترازو کې يې تللې

د دروغو يې سل واورېدل نکلونه

ورځرګند سول د لنګر او پير رازونه

نصروګی هم په خلوت کې پر سجدو سو

له سهاره تر ماښامه په نفلو سو

نه خوراك ته يې و پام نه و کيسو ته

کری ورځ يې وه ورکړې و سجدو ته

په خبر چې ملنګان او دروېشان سول

په ثنا او په صفت ورته ګويان سول

شيخه کله يې راغلی له کوم ښاره

مورِ دې ټول سو قرباني پر هغه لاره

نصروګي چا ته ورنه کړل جوابونه

ملنګانو پر زړه يووړله داغونه

يو مريد چې په دې نورو کې هوښيار و

د لنګر په لڅو پټو خبردار و

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمدستي يې شيخ قادر ته ويل پيره

ستا قربان سم د شيخانو لويه ميره

زمونږ لنگر لره راغلی مسافر دی

کری شپه پر سجده پروت دی بختور دی

له سهاره تر ماښامه کړي نفلونه

په سجدو يې سترې کړي محرابونه

نه دا ټوله ورځ له چا سره رغيږي

نه خبرو نه کيسو ته وزگاريږي

نيمه شپه پير د خلوت پر لور روان سو

پټ په غوږ کي نصروگي لره گويان سو

ويل ژر دي د مطلب خبره وايه

همدا نن شپه روانيږه له دې ځايه

نصروگي ويله پيره ستا قربان سم

ستا په امر به په نيمه شپه روان سم

په خوارۍ پسي له ښاره يم وتلی

مسافر د بل وطن په زړه نتلی

خپل نصيب کړم برابر پر دغه لاره

اوس کومك غواړم له تا او له باداره

پير را وايستې يو څو پيسې دباندي

په نرمي يې نصروگي ته کړې ور وړاندي

ويل څه دغه پيسې دي هغه خر دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نازوه یې ډېر غښتلی ځناور دی

نصروګي پیسې راواخیستې حیران سوګ

پر خره سپور سو د نصیب پر لور روان سو

یو څو شپې یې مزل وکړ د دښتونو

خر یې زوړ و ژر ناروغ سو له مزلونو

نیمه ورځ یې ساه شړل پروت و پر لارې

له دوو سترګو یې راتلې د اوښکو دارې

تر ماښامه نصروګی بیرته تنها سو

خر یې مړ په زړه زخمي په واویلا سو

خر یې ښخ کړ یو لوی قبر یې ور جوړ کړ

کړی شپه یې اوښکې توی کړې زړه یې سوړ کړ

په سبا یې ورته راوړه له بازاره

یوه سره او زرغونه جنډې تیاره

ویل دا د غیبانه بابا زیارت دی

ما میندلی د کلونو په زحمت دی

شپه او ورځ مې ورته کړې وظیفې دي

په نفلو مې سپینې کړې ورته شپې دي

لس پنځلس ځله خوب کې دی راغلی

په خپل لاس یې ما ته خپل قبر ښودلی

دا زیارت دی د زړه ماتو رنځورانو

د نېستمنو کونډو رنډو پردېسانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زیارت خبري تلې تر وطنونو

غیبانه بابا مشهور سو پر ملکونو

چا غوایي ورته راوړله چا پسونه

چا پیسې ورته راوړې چا خیراتونه

که سپاهي و که کوتوال که حکمران و

غیبانه بابا ته هر څوك ور روان و

په لږ وخت کي نصروګی شیخ نصرالدین سو

هم شته من سو هم ولي سو آس یې زین سو

اوازې یې سوې خپرې پر هیوادونو

تر نیژدې، لیرې، ورو، لویو ښارونو

دري څلور یې په نکاح کړلې عورتې

ښایستې وې لکه زرکي لکه بتې

شیخ قادر ته احوال ورکړ مریدانو

په لنګر کي تیارخورو ملنګیانو

چي یو شیخ دی پیدا سوی له شیخانو

وایي پیر یم د خوارانو بې وزلانو

ښځې لاسونه یې جوړ کړي د شلانو

بینا کړي یې دي سترګي د ړندیانو

هنګامه یې په ملکونو کي خپره ده

تر هر کونج پوري یې تللې اوازه ده

دي کیسو د شیخ قادر زړګوټی شین کړ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوي شيخ د ده په خونه جوړ ناورين کړ

هم يې شيخ هم يې هوښيار مريد غمگين کړ

نيمه شپه وه را روان سو آس يې زين کړ

په زيارت کي يې د شيخ وکړه پوښتنه

هغه نه مانه خلوت کي څوك دننه

خو چي نوم د شيخ قادر يې تر غوږو سو

سمدستي په خپل خلوت کي په ټوپو سو

ويل مه راځئ مجلس ته مريدانو

راز و نياز دی په خلوت کي د پيرانو

چي يوازي په خلوت کي دوه شيخان سول

يوه بل ته يې کتل سره گويان سول

د دې نوي زيارت نکل يې بيان کړ

حقيقت يې شيخ قادر لره عيان کړ

شيخ قادر ويل پر تا دې آفرين وي

ستا پر ټولو غليمانو دې ناورين وي

زما او ستا حقيقت څکه نن پنهان دی

چي په دواړو مو ملگری يو شيطان دی

چي پر خره باندې بيرغ دی درولی

د شيطان دې لاس تر شا دی اړولی

ښه يې وساته بچيه دا نسلي دی

پلار يې زما څخه جوړ کړی پير ولي دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نیکه سر یې لا ښخ دی په بل ښار کې

زر درویشه یې پراته ورته په لار کې

د هر چا د زړه حاجت په روا کیږي

رسینده دی د هر چا په داد رسیږي

زرغونې او سرې جنډۍ باندې رپیږي

د کلونو رنځوران پکښې رغیږي

په رمو ورته را درومي دروړونه

ساده ګان یې پر زیارت کړي طوافونه

د پښتون قام دی کهول د جاهلانو

پکښې تل ګرځي فوجونه د پیرانو

کچکول نه پریږدي خالي د ملنګانو

لیونی په دې وطن کې قلندر دی

د هر ټګ او د ټګمار یو تود لنګر دی

چې هر څوک سې باوله خیرني څوني

وربخښي خلك پیسې خوینديې او لوني

پرون ډم ورته راغلی نن آغا دی

هم سید دی هم بزرګ دی هم ملا دی

چې اوړده ږیره یې پرېښوده پېشوا دی

هر یو سترګی د رندو د ښار پاچا دی

که پر دې دنیا دې خوښ وې جنتونه

ښایستې حورې غلمان او شرابونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو څو ورځي درته بويه خلوتونه

جوړوه په لويه لار کي زيارتونه

په ميراث پرېږده ټبر ته لنګرونه

پاچهي کوه نسلونه پر نسلونه

واشنګټن

2000- 4- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهار کړي اوښان

سره غرمه سوځنده لمر و سور بیابان

کمکۍ اوښه وه په پای کي د کاروان

درونډ یې بار وربانديې ایښی د سامان و

غوټه کړی یې په مور پسي پېزوان و

چي هر څو یې پی کوله رباتونه

نه مزلونه خلاصېدله نه دښتونه

په ژړا ژړا یې ږغ کړل خپلي مور ته

خدایه څه مهال به ورسېږو کور ته

راته نه ښکاري دا لار د ختمېدلو

توان مي نسته په وجود کي د ځغستلو

لږ په ورو اخله قدم ګړندۍ موري

تر سږمو مي وزي نته پوري ووري

دومره ولي په تلوار اخلې ګامونه

یو په یو مي ټول خوږېږي اندامونه

مور یې شنه د ژړا ولاړه ویل لوري

زما په پزه کي نتکۍ ده بختوري

په بل اوښ پوري مهار مي دی تړلی

د هغه مهار بل اوښ ته غځېدلی

لا په مخ کي لس یوولس نور اوښان دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرندي په دې دښتونو کې روان دي

زمونږ په مخ کې يو لوی اوښ دی زورور دی

نازولی د بادار دی زمونږ افسر دی

د هغه مهار په لاس کې د انسان دی

د بادار له ساروانانو يو ساروان دی

ځي په امر د بادار او د لويانو

هغه نه ګوري خاطر د حيوانانو

زه پخپله يمه ستړې له مزلونو

زګېروی اورمه د خپلو اندامونو

په کلونو دې دښتو کې يم روانه

ستا په شان مې واك پردی دی له خپل ځانه

بند پر بند مې ټول وجود راته ژړېږي

هر هډوکی مې جلا جلا خوږېږي

له ناكامه ورم بارونه پر دې لاري

انسانان مې هره ورځ ګامونه ځاري

هره ورځ كه سو را پام د ساروانانو

سمدستي مې خرڅوي پر قصابانو

وېشل کېږي به مې غوښې پر کورونو

د پښتيو، د لاسونو، د ورنونو

هغه لوی بختور اوښ چې نن غړومبېږي

يوه ورځ د ده نوبت هم رارسېږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی به هم سي د قصاب تر چړي لاندي

يو بل اوښ به سي افسر تر نورو وړاندي

له ازله مو نصيب راغلی خوار دی

چي لوېدلی مو د بل په لاس مهار دی

ويرجينيا

2000- 19- 8

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ابلیس پندونه

یو کیسه مي اورېدلې ده یارانو

د ابلیس د اولادونو شیطانانو

یوه ورځ ابلیس راټول کړل اولادونه

د چا سل وه د چا زر کاله عمرونه

ترې یې وپوښتې کیسې د عملونو

د خاورین بنده د کړو ګناهونو

څه تخمونه د فساد مو دي شیندلي

څه بدی مو دي په مځکه کې کرلي

مشر زوی چي یې په عمر زر کلن و

مخ یې تور په ونه جګ په اوږو پلن و

سمدستي سو د خپل پلار مخ ته ور وړاندي

شیطاني پاڼې یې کړلې لاندي باندي

ویل پلاره یوه ډله ماشومان وه

په خوښۍ د مدرسې پر لور روان وه

ما یې لاره کړه بدله و بازار ته

له مکتبه مي رهي کړله قمار ته

تله جومات ته بله ډله د زلمیانو

ما روان کړله پر لار د فسادیانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل او څو پرهېزګاران مي شرابیان کړل

له خلوته مي پر بده لار روان کړل

ابلیس ورکړله پر مخ څپېړه کلکه

ویل یې چپ سه بېخبره بې درکه

لا اوس هم نه یې تر ځایه رسېدلی

ته وا نه یې له ابلیس څخه زوولی

تا ته اوس هم شرابونه قمارونه

لا ښکارېږي جنایت او فسادونه

هی افسوس چې پر تا تېر سول زر کلونه

له خپل پلاره دې وانه خیستل پندونه

دوهم زوی سو را دمخه ویل پلاره

کښېنستلی پر ځای نه یمه بېکاره

پرې به نه ږدمه چې یو سړی پر لار وي

چې ژوندی یم همېشه به مي دا کار وي

ډلې ډلې مي له لارې دي ایستلې

څوک مي غلا څوک مي زنا ته هڅولې

سل مي ښځې له مېړونو جلا کړي

نېکمرغیو ته مي ساندې دي وروړي

یو په بل مي انسانان دي قتل کړي

بې ګناه مي په ناحقه تور نیولي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابلیس وواهه پر مخ باندي په زوره

ویل کشکي ته پیدا نه وای له موره

ته لا اوس هم خبر نه یې فساد څه دی

د نېکیو او بدیو بنیاد څه دی

چي انسان خدای له ازله پیدا کړی

په خمیر کي یې فساد دی ور اخښلی

پر دنیا چي خدای کرلي دي قومونه

د انسان په وینه ګډ دي فسادونه

که پر مځکه شیطانان وي او که نه وي

که دامونه د شیطان وي او که نه وي

انسانان به وي اخته په بدو چارو

دا دنیا به مالامال وي له بدلارو

خبردار چي نوم د قتل ځوك یاد نه کړي

په نامه د قاتلانو زړه ښاد نه کړي

ما د قتل نوم دنیا ته دی راوړی

ما د ورور په چاړه ورور دی حلال کړی

ما هابیل دی په قابیل باندي وژلی

ما د خون او قتل تخم دی کرلی

چي پر مځکه انسانان وي دا به کېږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تېغونو به سرې ويني راخښېږي

هغه زوی چې یې تر ټولو کشری و

هم خوارځواکی هم په ونه ټيټ گردی و

خو په کور کې د شيطان لکه زمری و

هم په عقل هم په ژبه گړندی و

ویل پلاره ما تول کال زحمت ایستلی

شپه او ورځ مې په خوارۍ دی ځان وژلی

کښېنستلی کرار نه یم له چالونو

یو گړی نه یم بېغمه له دامونو

هلته ليرې يوه ښار کې حکمران و

هم هوښيار و هم عادل پر خلکو گران و

پر وطن یې جوړه کړې کراري وه

شپه او ورځ يې په کورونو کې ښادي وه

ما راپورته یو نا اهله کړ د ښاره

د قدرت مې ورته جوړه کړله لاره

اوس په ښار کې دا نا اهله حکمران دی

یو ناپوه دی په گونگۍ ژبه گویان دی

په وطن کې عدالت نسته ستم دی

خوښي نسته واويلا ده تور ماتم دی

نه مېلې سته نه سازونه نه جشنونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه زلمي او پېغلي ګډ کوي رقصونه

نه هوسيو غوندي ښکلي نجوني غورځي

نه خندا د چا پر شونډو باندي ګرځي

چي هوښيار دي نن سبا ورنه کوچېږي

د حاکم له لاسه مېنه سپېره کېږي

له خوښيه ابليس وکړله چيغاره

اخ تر خوله دي سم قربان زويه هوښياره

زوی دا ستا په شاني ښايي ابليس پلار ته

شرمنده دي مشران وي ستا کردار ته

چي نا اهله په وطن کي پر قدرت وي

تباهي به يې ليکلې په قسمت وي

اوس پخپله يو د بل په لاس قتلېږي

اوس پخپله د انصاف تله ورکېږي

نه تميز د ښو او بدو به اوس کېږي

نه په شرم نه ګناه به څوك پوهېږي

نه به لاس د چا ګرېوان ته ور رسېږي

نه ظالم به له مظلوم څخه بېلېږي

نه په داد به څوك رسېږي د خوارانو

نه به اوري څوك فرياد د مظلومانو

قاتلان به ګرځي سرې سترګي په ښار کي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېگناه به قصاصېږي په بازار کي

چي د چا په سر کي سترگي د ليدو وي

ورته مخ به د ناورين او جنازو وي

د چا عقل چي انسان غوندي پر لار وي

يا په دار لکه منصور يا به سنگسار وي

چي نا اهله واکداران چيري پيدا سي

د تيارو سي ورته مخ د ورځو شا سي

که مو نه سرېږي زړه په انسانانو

که تباه غواړئ نړی د بندگانو

که اورونه ابدي غواړئ بچيانو

که دوږخ مو وي مطلب د دې خاکيانو

که تل غواړئ پاچهي د شيطانانو

واك ضرور دی د نااهلو حاکمانو

ويرجينيا

1999- 4- 6

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصیل میراث

یوه ورځ کاروان روان و په دښتو کې

په اغزو کې د اهاړ په سرو غرمو کې

له توند باده سره دوړې بادېدلې

زنګولې په قافله کې شرنګېدلې

خولې او پزې وې پېچلې ساروانانو

لارې ورکې وې په دوړو کې له سپیانو

غرغړې به کړې په دوړو کې اوښانو

هم رمباړې به سوې پورته له جونګیانو

په دې ترخ کې یو جونګی پلار ته نیژدې سو

ترې یې وکړله پوښتنه په ګیلې سو

ویل پلاره زما په زړه کې ده پوښتنه

اندېښنه مې دا څو ورځې خورې دننه

ستا په مخ کې زه بل اوښ ګورم روان دی

نازولی د صاحب او د ساروان دی

ساروان تل کوي خبرې د ماریانو

مارې اوښ وایې اصیل دی د اوښانو

زه چې ګورم اصیل نه رامعلومېږي

خوراک ډېر کوي له بار څخه ښېرېږي

چې تر بار لاندې یې لړ اوړې درنې سي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم غړومبېږي هم یې پورته غرغړې سي

د ماریانو وي اکثر بدرنګي غاړي

لا په لار کي بېهوده وهي رمباړي

پر هر ځای چي اغزي ویني پر حمله کي

هر ګړی به غاړه شپږ ګزه اوږده کي

هم په ونه تر ده جګ هم زورور یې

هم په څغاسته کي چابك یې هم زړه ور یې

هم درانه دربانده‌ي بار وي تل بارونه

هم دښتونو کي اوږده وهي مزلونه

نه تمامه ورځ په غم کي د خورا ك یې

نه کمزوری یې تر هر یوه چالاك یې

ماري څرنګه اصیل وي په کتار کي

څوك به وي چي په دې سُر مي خبردار کي

پلار یې غاړه کړه اوږده بیا یې کړه کړه

ورته لنډه یې د ژوند اوږده کیسه کړه

ویل دا قانون دا زر کاله جاري دی

د هر اوښ لکۍ چي وتړې ماري دی

له ماري اوښه هر اوښ چي پیدا کېږي

د ماریانو په کتار کي حسابېږي

چي پیدا سو له ماري هغه دي ښه خوري

د کاروان مخ کي روان کمه دي نه خوري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم اصيل هم نازولی د اوښانو

هم منلی د ساروان هم صاحبانو

خو چي زموږ په ښېر نه اصل نه ماري وي

نه په مخکي يې ساروان رهي کاري وي

هم به ځي تر قصابانو هم باري وي

په قسمت يې رسېدلې تل خواري وي

تل يې نته وي په پزه درد په ځان کي

د ماريانو تر شا درومي په کاروان کي

کله کله ساروان ورکړي ګوزارونه

له وهلو يې خوږېږي اندامونه

تل حساب وي د کم اصلو په حساب کي

نوم يې نه وي د ماريانو په کتاب کي

چي خبري د کاروان سي يا د بار سي

زموږ په ډله کي يې لس اوښه په کار سي

او چي وخت يې د خوراك او د اغزو سي

هلته هر څه پر ماري باندي پېرزو سي

2001- 9- 16

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چرگ او باز

یوه ملك کي هستوګن چېرته لوی خان و

خان لا څه چي په ترېرونو کي سلطان و

په سلګونو يې جوړ کړي وه باغونه

بهېدل يې په شنو مځکو کي سيندونه

ډېر شوقي و د ښکارونو د بازانو

په بازانو کي پاچا و د سيالانو

ډلي ډلي يې درلودې د مرغانو

د کوترو د سيسيو د چرګانو

یوه ورځ د چرګ او باز سره جرګه سوه

د جرګې خبر کرار کرار ترخه سوه

کلنګي چرګ ته باز وويل مغروره

کبرجنه بې وفا يې لکه توره

له سهاره تر ماښامه په نس موړ يې

پر بامونو باندي ګرځې په زړه سوړ يې

کری ورځ درته رسېږي نعمتونه

د جوارو درته ډك دي ګودامونه

نه مي وړی یوه ورځ يې ته ليدلی

نه په کار پسي بادار يې استولی

نه له تا کوي څوك تمه د کارونو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه وزر لرې د لويو پروازونو

ورځ دي تېره په خوښۍ سي په سيلونو

د مستيه باسي زور تر آذانونو

خو چي کله نوکر ځغلي چرګان نيسي

دوی دوې خپلي کړي دوې پور کړي دوې رانيسي

که کمکي دي که لويان دي په نارو سي

څوك په منډو سي څوك پورته پر بامو سي

ته هم ګډ سې په ټولۍ کي د چرګانو

خلاصوې يې په ځغستا له انسانانو

زه چي باز يم خدای راکړي شهپرونه

تر ياغي وزر مي لاندي دي لوی غرونه

د آسمان پر لور کومه پروازونه

کښته وينم سمندر خوني موجونه

له هيبته مي پر مځکه مرغان ورك سي

په سينه کي د آسمان تيت او پرك سي

له مشوکي له منګولي مي لړزېږي

د سرو سترګو له هيبته مي بېرېږي

زه راوړم له هسکو غرو څخه ښکارونه

زما له وهمه په هوا کي چوي زړونه

خو چي کله مي بادار و بولي ځانته

له آسمانه يې رالوېږمه ګرېوان ته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يا يې کښېنم پر اوږو يا پر لاسونو

منتظر د اشارو يم د امرونو

کلنګي چرګ ويل غوږ ونيسه بازه

زه او ته دواړه مرغان دواړه همرازه

ستا خبري د شهپر مي اورېدلي

د تېره منګول کيسې مي دي منلي

مګر تا کله پوخ کړی باز ليدلی

تا کباب دی د بازانو اورېدلی

کله باز دی چا خوراك لره وژلی

تا ليدلی دی په سيخ چېرته پېيلی

زما په مخ کي زما چرګوړي حلالېږي

زه يې وينم زما همزولي کبابېږي

چي د خان په کور کي ږغ د مېلمستيا سي

د چرګانو په کور ګډه واويلا سي

هر يو چرګ خپله چاره ويني اوبو کي

د سيني ورنونو غوښي په دېګو کي

د جوار چي موږ ته ډك لري لاسونه

زموږ پر غوښو هره شپه باسي تېغونه

او چي تا کړي د شهپر لاپي آغازي

نو در واخله دا يو څو خبري سازي

ته ښاغلی يې په کور کي د خانانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي په ښکار وزي د خپلو همنوعانو

ځان پاچا ګڼي په کور کي د مرغانو

خو په لاس کي يې غلام د انسانانو

تر هغو به يې خانانو ته منلی

چي د ښکار له زوره نه يې لا لوېدلی

چي تېره دي وي منګول تېز دي شهپر وي

په آسمان او سمندر کي دي لاس بر وي

يوه ورځ چي دي منګول کي ختم زور سي

په هغه ورځ به دي ژوند درته پېغور سي

يو کم اصل درته وايي بل بد ذاته

د ناز کور به دي سي بل ظالم ته پاته

چي تر تا په زړه کي سخت او ګړندی وي

په نيولو او ښيرلو کي زمری وي

لټوي چي غر او سمه لاندي باندي

په منګول ښيري نسونه وروسته وړاندي

ستا په شان به هغه هم اخته په ښکار وي

نازولی به د مير او د بادار وي

ته به هېر يې د بادار د نوکرانو

مسخره به يې د ډلي د چرګانو

ويرجينيا

2000- 8- 18

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیشو توبه

ډېر پخوا وه په کلا کې یوه خونه

پکښې جوړ وه ګدامونه انبارونه

هم د وریجو هم جوارو پرېماني وه

هم شکري هم غنم وه جوالونه

موږکانو جوړه کړې ورته لار وه

په دې خونه کې یې کړي وه غارونه

چې پیشو به راښکاره سوه دوی به ورك سول

له غارونو به یې نه راتلل رږغونه

یو څو ورځې پیشو پاته سوه دننه

هره ورځ به یې څارل د دوی کارونه

ګوندي نن یا سبا وږي سي راووزي

موږکان په وجود خوار وږي نسونه

ورځ به خواره وي د دوی زما به مېله وي

د هفتو میاشتو به واخلم کساتونه

په لکیو په برېتو به یې کړم لوبې

په پنجو به یې څیرم نازك پوستونه

نازوي به مې بادار او بي بي دواړه

د موږك غریب څوك اوري فریادونه

یوه ورځ د یوه غار په خوله کې ناسته و

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو موږك اوږده برېتونه بوخ غوږونه

د پيشو چي ورته پام سو پر سجده سوه

څو يې پرله پسې وكړله نفلونه

لاس يې پورته كړ و خداى ته په دعا سوه

ويل ته مي را معاف كړې ګناهونه

ما وژلي بې آزاره موږكان دي

په دنيا كي مي ډېر وكړل آزارونه

څه عاجز څه ښكلي ښكلي بندګان دي

بې ګناه مي ولي وكړله خونونه

دا توبه مي كړې قبوله لويه خدايه

ما ته مه كړې را نصيب ستا عذابونه

موږك واورېده توبه د پيشو جاني

استغفار او ډول ډول قسمونه

د پيشو ژړا يې وليده په سترګو

چي كول يې د قبلې پر لور خواستونه

وروسته ورو سوه د موږك خوا ته روانه

ويل واوره ما خوړلي سوګندونه

باقي ژوند به مي طاعت او عبادت كړم

په پرهېز به تېروم پاته كلونه

كه چا غوښي په خيرات كي راكړې خورم يې

نور پر ما باندي حرام ژوندي ښكارونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور له غار څخه راووزه موږك جانه

د كندو په مخ كي جوړ كړه اتڼونه

مبارك دي د كندو غوړي مېلې سه

ځه خوښي كوه نڅا كوه رقصونه

پر دنيا درته څوك څه ويلاى نه سي

دي جهان كي ځانته جوړ كه جنتونه

موږك واورېدي خوږې خوږې خبري

نه يې ښي په حركت سوې نه لاسونه

د پيشو د نصيحت اثر ونه سو

و موږك ته يې معلوم زاړه مكرونه

نور پيشو سوله له غاره څخه ليري

ويل ګوره زه پر شا اخلم ګامونه

كه له دې تر هغه غاره پوري ولاړ سې

در كومه تا ته لوى لوى انعامونه

يو به در كم د كندو اختيار په لاس كي

بل درښيمه د وريجو ګودامونه

د غوړيو ذخيرې ته به دې بوزم

تر قيامته به در غوړ كمه برېتونه

تر خپل غار پوري به دونه بوره يوسې

چي بسيا دي اولادونه سي نسلونه

د موږك تر خولې اوبه راتوېېدلې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصور ته يې راتلل ټول نعمتونه

مګر تېره يې پيشو کړه له نظره

ژړې سترګې سپين تېره تېره غاښونه

ويل ما لره د غار قناعت بس دی

خدای دې تا ته کړي په برخه جنتونه

فاصله ده ډېره کمه انعام زيات دی

په دې کار کې راته ښکاري حکمتونه

هسې نه چې زه له غار څخه در ووزم

ته مې ښخ کې په سينه تېره نوکونه

دښمني مو پخوانۍ ده زر کلنه

زما نيکونو ازمېيلي ستا نيکونه

ستا نيکونو داسې ډېرې توبې وکښې

داسې ډېر يې ننګولي محرابونه

داسې ډېرې توبې ماتې سوې نيمګړې

نيمه خوا سوله قولونه پرهېزونه

خو ګناه نه د توبې نه د سجدې ده

ستا په خټه کې اخښلي دي ظلمونه

2000- 3- 6

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنگ پر پوستین دی

یوه ورځ ملا په خپل کور کي بیده و

په خوږو خوبونو مست لکه مینده و

سپیني غوښي یې خوړلي تر سږمو وې

ښورواګاني یې څټلي د کاسو وې

خورهار یې رسېدی تر ګاونډیانو

حرام کړی یې و خوب د ماشومانو

چي پر اړخ به راواړاوه مېرمني

بیا به ستوني ستغ سو لاندي تر بړستني

تر پخوا به یې په لوړ اواز خورکی سو

لا په منځ کي به زګېروی کله شپېلکی سو

له ناکامه به یې ښځه په ژړا سوه

خپل مېړه یې خواږه خوب لره بلا سوه

نیمه شپه یې د کور مخي ته غوغا سوه

څه سړي وه څه د سپیو هم غپا سوه

وار په وار پورته کېدله آوازونه

د ملا مېرمني ونیول غوږونه

پنځه شپږ ځله یې خپل مېړه ټېله کړ

بیا یې کش یو ځل تر لاس بیا تر سږمه کړ

ویل کښېنه د کور مخي ته جنجال دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم د سپيو هم سړيو غالمغال دی

زموږ کوڅې ته به حتماً وي غله راغلي

يا به څوك وي چا وهلي يا وژلي

ملا غاړې کړې تازه يو څه حيران سو

پر اوږو يې کړ پوستين پسي روان سو

په کوڅه کې ځراغ نه و توره شپه وه

شپه د ژمي هم سړه وه هم تياره وه

څو کسان وه په کوڅه کې يې دعوه وه

يو له بله يې وهلي وه جګړه وه

ملاجان ته پته نه وه چې د چا سي

چې د کوم يوه دښمن د چا پر خوا سي

يو او بل ته په خبرو په کيسو سو

په تياره کې د جګړې په خلاصېدو سو

چې ملا کړ ځان تيار د جګړې لور ته

چا پوستين کړ له اوږو ورڅخه پورته

چې هر څه يې شاوخوا پسې نارې کړې

چې يې جوړې سوې سوې غلبلې کړې

مځکه چاك سوه پکښې ورك د ده پوستين سو

د ملا مسکين پر کور باندې ناورين سو

خلك ستړي جګړه خلاصه کراري سوه

په تياره کوڅه کې بيرته خاموشي سوه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي مېرمني یې آغازي کړې پوښتني

د ملا تر زړه وتلې د غم ستني

ویل مه کوه پوښتنه د وګړو

زما پر خوار پوستین جګړه وه د زوی مړو

چي پوستین له منځه ووتی جنګ سوړ سو

بدي ولاړه هر سړی له جنګه موړ سو

په پردي جنګ کي بایللی مي پوستین دی

پر لړمون مي چړې ګرځي زړه مي شین دی

چي ناحقه پردي جنګ ته ورګډېږي

خپل پوستین به یې د غلو په لاس کي لوېږي

له ملا څخه خوابدي سوه عورته

اوس ګیله وکړي له غلو که له قسمته

ویرجینیا

2002- 3- 13

د آفتونو مور

څو چرسیان سره راټول وه هر یو سر و په کیسو

په دا منځ کي یوه ږغ کړه کور دي وران سي د شلومبو

که زه هره ورځ پاچا سوم زه به منع کړم شلومبې

لوی دښمن به تر دې نه وي په دنیا کي د نشې

هغه بل باندي را ږغ کړل چي شلومبې له کومه کیږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ د سر دښمن مستې دي چې شلومبې څيني جوړېږي

له مستو که مو خالي کړل په دنيا کي وطنونه

نو به سر پر سر نشې وي پوچوو به چلمونه

ها دريم چرسي را بڼ کړه ويل ټول نشه ښکارېږئ

له مستو او له غړکي او شلومبو څخه بېرېږئ

که شيدي پر دنيا نه وي نه مستې نه به شلومبې وي

نه غړکه به څوك شاربي نه دښمن به د نشې وي

علت ما درته پيدا کړ فکر وکړئ هوښيارانو

د شيدو چاره په کار ده که نشه نه ياست يارانو

د مجلس په يوه کونج کي بل چرسي و غزېدلی

دې کيسې ته يې تر پايه غوږ نيولی چرت وهلی

ويل اوس راته معلوم سواست چې نشه ياست بې عقلانو

دا څه ګډې وډې واياست بې خبرو سودايانو

نه شيدې دي نه مستې دي را رواني له آسمانه

نه وياله له شلومبو ډکه چا ليدلې ده روانه

له غړکي به خلاص نه سئ پر دنيا چې ژوندی غوا ده

دا د هري بدۍ سر دی دغه زموږ په ځان بلا ده

2001- 1- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خلکو خولې نه تړلې کيږي

يو سړی و خپله ښځه ورسره وه

دی پياده ښځه پر خره باندې سپره وه

د مېړه او د مېرمنې مرکه وه

څه غيبت و څه صفت کيسه توده وه

څه له يونو څه له خواښې په ګيله وه

څه يې نورې کيسې کړې لاره اوږده وه

پر سړي باندې مېرمن وه ډېره ګرانه

يوه ورځ يې ستړی نه سو له بيانه

چيرته ناسته وه ټولۍ د بېکارانو

مسافر ته يې سو پام د ظالمانو

ويل ګورئ دا بې شرمه بې غيرته

دی پياده ځي پر خره ناسته ده عورته

دا وطن به له بې ننګو خرابېږي

نه له خلګو نه له قوم څخه شرمېږي

نه معلوم دی ورته قدر د مېړونو

نه بېرېږي د عالم له پېغورونو

د مېړه مقام کتاب دی ذکر کړی

خدای پخپله په قران کي پېژندلی

کموي د مړو قدر بې ننګان دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا بې قومه دا بې پلاره ناکسان دي

سړي واوريدې د ډلي سپکي سپوري

لا تر غوږ يې سوې يو څو خبري نوري

ويل ښځې ته پياده سه زه سپرېږم

د دې خلګو له پېغور څخه بېريږم

چې له کلي څخه ووتو دباندي

زه پياده ځم ته سپره له ما د وړاندي

چې پياده ښځه روانه سړی سپور سو

په يوه ګړي کې جوړ ورته پېغور سو

ويل وګورئ ظالم چې پر خره سپور دی

په مزلو يې ښځه مړه کړه مخ يې تور دی

جګه ونه سور يې مخ دی اوږې پلنې

په مړانه کې کمزوری تر مېرمنې

مور او پلار دا خېټور دی نازولی

په خواري يې د لمر مخ نه دی ليدلی

دا له خدايه نه شرمېږی ظالمان دي

په بيابان کې ګيدړان د کور زمريان دي

چې په کور کې وي لوی سوي نازولي

دوی سپاره ښځې پياده ورسره ځغلي

همېشه د بل په لاس په نس ماړه دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د جنګ دي نه د ننګ تيار خواره دي

چي سړي خبري واوريدې حيران سو

سمدستي له خره راكښته سو روان سو

خر دمخه دوى تر شا وهل مزلونه

ويل ګوندي اوس به كم سى پېغورونه

لا يې شل قدمه نه وه اخيستلي

لا د كلى منځ ته نه وه رسېدلي

چي تر غوږ يې سول د خلګو آوازونه

د هلكانو د لويانو ريشخندونه

دا سړى او ښځه دواړه لېونيان دي

خر دمخه دوى پياده پسي روان دي

كه پر ښنو يې دى دا اوږد مزل وهلى

نو يې خر د څه دپاره رانيولى

په خندا يوه را ږغ كړله ځوانانو

له عالمه بې خبره هلكانو

دغه خر يې هم ملګرى هم رهبر دى

په دښتو كې لار ښوونكى د سفر دى

دوى له خره سره روان ورسره مله دي

كه دا خر ورسره نه وي دوى ړانده دي

هم مېړه هم يې مېرمن پر دې سلا سول

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ناکام څخه سپاره د خره پر شا سول

بیا له سره یې شروع خپلې کیسې کړې

ور په زړه یې تېرې تېرې خاطرې کړې

ور په یاد یې کړل د خلګو ریشخندونه

پر هر موړ باندی ښکنځل او پېغورونه

چې ناڅاپه یوې ډلې د ځوانانو

له عالمه بې خبره بې کارانو

ویل وګورئ دا څونه ظالمان دي

پر یوه خره سپاره دوه تنه لویان دي

نه زړه سوی لري دا خلګ نه زوربېرې

نه له خدای نه له عذاب څخه بېرېږي

نه یې شرم له مخلوقه د دنیا سته

نه په زړه کې یې څه ویره د عقبی سته

که هر څو یې ځان له موږ څخه پردی دی

که حیوان دی ژبه نه لری ګونګی دی

خو د خدای له قهره هم ببره په کار ده

یوه ورځ د ټولو خلګو ګور ته لار ده

پر حیوان باندي چا ایښی دومره بار دی

خدای ته وګورئ یو څه انصاف په کار دی

په قیامت به را ژوندی دغه حیوان سي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمدستي به د خاوند پر لور روان سي

دی به ځغلي خر به جگورباندي سپور وي

په اوړو به ساه شړی مخ به يې تور وي

له مېږه له ښځې ورکه سوله لاره

هم له خره هم سفره سوه بېزاره

مېږه بيا پر پښو روان ښځه سپره سوه

بيا له سره هغه نوې ننداره سوه

دروازی د ښار بندېږي په قلفونو

څوك تړلای نه سي خولې د عالمونو

ويرجينيا

15/3/2002

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیطاني دعا

دوه یاران سره ملګري وه کلونه

یو یې ژوند یو دسترخوان و یوه خونه

یو یې ټینګ پر عبادت مسلماني و

تل پر وخت به یې کول پنځه لمونځونه

د کال ښې ورځې به تل روژه په خوله و

کله کله یې د شپې کول نفلونه

د پیرانو د شیخانو اخلاص مند و

په هر ښار کې ور معلوم وه زیارتونه

یوه ورځ سهار وختي لاس په دُعا و

لوی ښتن ته یې زارۍ کړلې خواستونه

ویل خدایه ګناهونه مې معاف کې

ما ته را مه کړې په برخه دوږخونه

دروازې دې د کرم کړه راته خلاصې

دښمنانو ته نصیب کړه دوږخونه

په طاعت مې سپینې کړې درته شپې دې

شپه په ورځ درته کوم عبادتونه

دې وطن کې دلته داسې بندګان دې

چې یې خوښ دې د لمانځه پر وخت خوبونه

نه زما چیغې نه آذان د ملا اورې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا پر نوم باندي کاڼه کي دوه غوږونه

په بستر کي يې اوږدې پښې غځولي

دوی به هم د جنت غواړي نعمتونه

پر ځای پروت کړ سر راپورته ويل خوار سې

له خپل خدايه درته غواړه جنتونه

څه مېلي کوه د حورو په لښکر کي

دربخښلي مي قصرونه کوثرونه

شل جنته او زر حوري دي نصيب سه

خدای ته ولي کوې زموږ شيطانتونه

ويرجينيا

2001- 8- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تړلی خورجین

یوه ورځ صحرايي ګرځېدی په ښار کي

کری ورځ يې تېره کړې وه بازار کي

چي څه شيان يې په بازار کي رانيوله

سمدستي يې په خورجين کي قلفوله

تر ماښامه يې ځان سترړی په سودا کړ

دروند خورجين ډك له مالونو يې په شا کړ

سترړی سوی کری ورځ و په مزلونو

په ملا کړوپ سو بوج يې زيات و د مالونو

د بازار له شورماشوره چي ګوښه سو

په اوږو يې سا شړل يو ځای دمه سو

سترړی ځان يې هغه دم خوله خوله سو

صحرايي په خرهاري سو بيده سو

غل ظالم تمامه ورځ په ده پسې و

چي هر ځای و صحرايي دی به هورې و

په کراره يې ترې پورته کړل مالونه

صحرايي ته يې ور پرېښوول خوبونه

نيمه شپه وه چي راويښ سو له خوبونو

ويې نه ليدی خورجين ډك له مالونو

په خواريو چي ګټلي يې پيسې وې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تڼاکي يې لاسونه غبرګي پښې وې

هر څه تللي وه د ده په خوله ايرې وې

ورته پاته د غم پېټي انديښنې وې

په ژړا سو په نارو سو په بغارو

چوکيدار يې هم خبر سو په چيغارو

يو ناڅاپه ور نه هېر سول ټول غمونه

په خورجين کي يې په ياد سول دوه قلفونه

چي يې وليدې کيلۍ او خپل جېبونه

په خندا يې سره ټك وهل لاسونه

ويل خلك مي ساده بولي هوښيار يم

زه په عقل کي د غلو د مشر پلار يم

چي کيلي راسره ګرځوم تياره

غل به څنګه کي پيدا خورجين ته لاره

د هغه وطن پر مال به د غلو شپه وي

پر ميدان چي يې پرې ايښې خزانه وي

په ميراث کيلۍ پاتېږي تر نسلونو

نه درك د خزانو وي نه قلفونو

ويرجينيا

2001- 8- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قدرت نشه

پخوانیو زمانو کي یو لوی ښار و

چېرته لیري په شنو غرونو کي ایسار و

له نړۍ څخه یې بېل وه عادتونه

له مخلوقه یې جلا وه رواجونه

یو یې دا و له سلګونو رواجونو

پاچهي به هیڅ نه کړل په کلونو

نه له پلاره پاتېده پاچهي زوی ته

نه هوس د میراث پاته کم او لوی ته

په دې ښار کي یې جوړ کړی یو میدان و

د ښار ټولو اوسېدونکو ته عیان و

هري درې میاشتي میدان کي غونډېدله

د قاضي مخي ته ټول حاضرېدله

لوی قاضي به ګیند را خوشي پر میدان کړ

او جارچي به په هغه ګړي اعلان کړ

که هر چا کړ دا ګیند پورته زموږ پاچا دی

پوره درې میاشتي امیر دی زموږ پېشوا دی

چي یې درې میاشتي د قدرت پر تخت تېرېږي

په هغه ورځ به یو لاس ورنه پرې کېږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهدان که د چا ډېر وه د ظلمونو

ترې به سترګه ایستل کېږي په سیخونو

نه دعوه نه بهانه سي ځوك منلای

نه یوه ورځ پاچهي سي اوږدېدلای

په دې ښار کي د قدرت لېوني ډېر وه

پاچهۍ لره تر لاس تر سترګه تېر وه

د دوی مخي ته لاسونه پرې کېدله

لا د چا سترګه په سیخ ایستل کېدله

د قدرت ګېند چي به خوشي پر میدان سو

د نیولو په تکل به زوړ او ځوان سو

د قدرت دپاره هر یو تر لاس تېر و

هم د لاس هم یې د سترګي نعمت هېر و

چي په برخه به د هر سړي قدرت سو

چي به پورته ځوك پر تخت د سلطنت سو

په غوغا به یې په ښار کي ځوان او زوړ کړ

په دریو میاشتو به یې زړه په خلکو سوړ کړ

پس له وخته به روان و کږه غاړه

چا او چا بایللی لاس او سترګه دواړه

یوه ورځ چي ګېند را خوشي سو میدان ته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

جارچي خوله وه سمه کړي و اعلان ته

چي راټوپ کړله میدان ته یو وګړي

نه یې لاس و نه یې سترګه د زوی مړي

چا پوښتنه ورنه وکړله نادانه

ته په څه منډي وهې مور یې له ځانه

په دریو میاشتو کي به لاس درنه اره کړي

یا دي ښایي بله سترګه در ړنده کړي

ویل درې میاشتي چي کړې مي نشه ده

لا په زړه کي مي هغه نشه تازه ده

لا هنوز لرم یو لاس او یوه سترګه

د قدرت نشه مي نه پرېږدي تر مرګه

که لاسونه مي پرې کېږي سترګي نه وي

د دریو میاشتو پاچهي به مي په ښه وي

په دریو میاشتو کي به ډېر کم بې لاسونو

ډېري سترګي به کم کمي له سرونو

چي قاضي وي چي دا ګیند او دا میدان وي

په دې ښار کي داسي ډېر به لېونیان وي

ویرجینیا

2001- 1- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

یارانه

پخوانیو زمانو کې یو لوی خان و

پر باغونو یې ولاړ نیمی آسمان و

هم سخي و هم باتور هم ښکلی ځوان و

د زړه ډك لکه زمری و پهلوان و

مهربان پر یتیمانو پر خوارانو

پر پوښتنه و حاضر د رنځورانو

په پاللي همېشه مړه او ژوندي وه

په روزلي وه که غم و که ښادي وه

هره شپه یې مجلس تود و د یارانو

له قلا یې و ړغ پورته د سازیانو

چې سندري چا ویلې د ده مل و

چې په ښار کې ربابي و د ده خپل و

د چا غوړي وې چمبې په خیراتونو

چا یې وکړلې مېلې پر ذکاتونو

ډلي ډلي ورته ناست غوړه مالان وه

تر ښپلیو تر ګامونو یې قربان وه

شل او دېرش یې نوکران او مزدوران وه

په سل ګونو یې د مځکو بزګران وه

په دعا یې هم کوچنیان وه هم لویان وه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پلټنو يې ياران او مخلصان وه

خو هر ګوره نه يې ورور و نه يې پلار و

نه يې زوی په نصيب کړی کردګار و

درې څلور يې واده کړي ارتينې وې

د ګلونو تر ګېډيو ښايستې وې

هره ښځه يې ښايسته وه بې سينګاره

لکه سرو زرغونه وه بې بهاره

خدای نور هر څه وه ورکړي بې اولاده

زړه يې ډك و لکه زخم له فرياده

خيرات کړي يې پسونه او غوايان وه

نازولي يې پيران او درويشان وه

په دوا يې ستړي کړي طبيبان وه

ننګولي يې په ښار کې کوډګران وه

په قسمت کې يې زوی نه و رسېدلی

له اولاد سره خدای نه خندولی

غم او فکر وار په وار وربانديې زور سو

خان رنځور سو پر کور پرېوتی نسکور سو

لا يې تبې وې ملګري د دردونو

چې يې واورېدل د لويو تاوانونو

په درياب کې يې ډوب سوې وه مالونه

په تاوان کې ورنه ولاړل جايدادونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو یې خرڅې کړلې مځکې شنه فصلونه

قلاګاني اورشوګاني لوی باغونه

د تاوان له غمه لا پسي رنځور سو

د مرګي په انتظار یې هر تربور سو

ورځ تر بلي یې زور زیات سو د دردونو

طبیبان یې سول عاجز له درملونو

نه اثر کاوه ملا او تعویذونو

نه امید له لویو لویو زیارتونو

آوازه سوه خان له رنځه نه جوړېږي

یا به نن وي یا سبا کار یې خلاصېږي

ناجوړی ته یې عاجزه طبیبان دي

په تعویذ یې ستړي سوي ملایان دي

پر ځواني یې د مرګي لاري سپري دي

پر فاني دنیا یې پاته یو څو شپې دي

په قلا کي یې نور نه وه هوسونه

نه یاران وه نه مستي نه پایکوبونه

نه له هري خوني پورته آوازونه

نه خوښي وه نه نغمې وې نه رقصونه

نه د خان په کور کي هره ورځ یاران وه

نه په ورځ کي تر ده سل ځله قربان وه

یو اشنای چي تر دا ټولو پر ده ګران و

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د خان دپاره ځان و هم جهان و

له سهاره تر ماښامه پر مېلمه و

لکه سیوری همېشه به ورسره و

ده به تل ویل که مال دی که مي ځان دی

تر وېښته مي قربان کړی د خپل خان دی

چي ژوندی به یم یوه ورځ بې له خانه

خدایه مرگ مي کړې په برخه له آسمانه

خدایه ته مي د خپل یار د بلا سپر کړې

د اجل غشی یې ما ته برابر کړې

خو چي ږغ سو د طبیب چي نه جوړېږي

خان که ژر وي او که وروسته روانېږي

نو اول ورځخه لیري هغه یار سو

له تربور سره ملگری سو اغیار سو

بیا یې نه وکړه د خان د رنځ پوښتنه

نه یې پل هغې کوڅې ته کړ دننه

په کوڅه کي یې د یار قدم پردی سو

د خان سیوری یې په سترگو کي اغزی سو

خو د خان اجل لا نه و رسېدلی

په تندي کي یې لا مرگ نه و لیکلی

لا یې پاته پر نابوده دنیا شپې وې

لا په برخه یې یو څو خوږې ترخې وې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بستر څخه راپورته سو روان سو

بيا په کلي په مالت کي ړغ د خان سو

بيا يې شاته ورپسې خپل نوکران وه

بيا يې خلك په ثنا صفت گويان وه

زوړ اشنای چېرته له ليري را پيدا سو

خان يې وليدی له ورايه په خندا سو

ښه سو خدايه چي دي بېرته خان را جوړ کی

په دښمن او رقيبانو مي زړه سوړ کی

خان له ياره په گيله وکړه پوښتنه

نن دي څرنگه په ياد سوم دروازغجنه

زه دا دوه کاله رنځور ومه ناتوانه

ستا په زړه کي يو ځل تېر نه سوم ناځوانه

يار يې خوله کړه ورته خلاصه ويل خانه

په پېغور پېغور مي مه شړه له ځانه

دا دنيا د مړو نه ده د ژوندو ده

چي ژوندي ورباندي گرځي د هغو ده

طبيبانو ته ژوندی نه وې بللی

ملايانو هديرې ته وې سپارلی

موږ هم نه وې حسابلی په ژوندو کي

ژر يا وروسته مو کتلې هديرو کي

چي له مړو سره ياري کوي نادان دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېخبره له قانونه د جهان دی

اوس چي بيرته ژوندی سوی يې زمورږ خان يې

په ژوندو کي تر هر چا راباندي ګران يې

ويرجينيا

2000- 3- 20

Download from: ketabton.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library